

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Стенографски запис!

ЗАСЕДАНИЕ
на
Министерския съвет
18 януари 2007 г.

Заседанието започна в 10,10 часа и се ръководи от министър-председателя Сергей Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Уважаеми дами и господа, започваме заседанието на Министерския съвет.

Точка 2

Проект на Постановление за допълнение на Единния класификатор на длъжностите в администрацията приет с Постановление № 47 на Министерския съвет от 2004 година

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми колеги, решението е кратко. Комисията за защита от дискриминация да премине в нашия единен

класификатор от второ в първо ниво. Причината е, че всички подобни органи, които се отчитат директно към Народното събрание са първо ниво, т.е. ние ги изравняваме. Няма не приети бележки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 3

Проект на Решение за изменение и допълнение на Решение № 161 на Министерския съвет от 1998 година.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: В тази точка става въпрос Резиденция “Бояна” да предостави безвъзмездно за управление на Министерството на културата за нуждите на Националния исторически музей един трафопост, за да могат те да плащат сметките, тъй като се ползва от тях. Отдавна преговарят екипите по този въпрос и са се разбрали без проблеми между двете министерства.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 1

Проект на Постановление за закриване на Медицински колеж в структурата на Медицинския университет - Плевен

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Господин премиер, извинявам се за закъснението.

Уважаеми господин премиер, уважаеми госпожи и господа министри, промяната в структурата на Медицинския университет Плевен е по предложение на академичния съвет на висшето училище и в съответствие със съответните разпоредби на Закона за висшето образование, като основни звена на Медицинския университет - Плевен съществуват три колежа, които са в Плевен, Русе и Велико Търново. В Медицинския колеж в Русе се провежда обучение по специалностите "Медицинска сестра", "Акушерки" и "Медицински лаборант", а в колежа във Велико Търново по специалностите "Медицинска сестра" и "Рентгенов лаборант".

Решението на академичния съвет е в голяма степен в съзвучие с идеите на Министерството на образованието и науката да бъдат концентрирани усилията във висшите училища по възможност в един или два кампуса, така че преподавателският състав и разходите по поддръжката на материалната база да бъдат значително оптимизирани.

Искам да припомня, че това е вторият такъв случай. Същото нещо се направи и от академичния съвет на Медицинския университет във Варна по отношение на коледите в Шумен и Добрич.

Мисля, че от финансова гледна точка и от гледна точка на организация на учебния процес нещата са много по-добри. Всички деца, които в момента се обучават в двата колежа ще бъдат прибрани в колежа в Плевен, така че няма да има никакъв страничен ефект.

Предлагам да подкрепим предложението, тъй като според мен е в правилна посока.

Мисля, че трябва да поздравим професор Гочев. Благодаря ви.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Уважаеми господин председател, уважаеми колеги, това което предлага господин Вълчев е правилно по принцип и ние не възразяваме.

В момента се намираме в една много тежка ситуация в здравеопазването по отношение на числовия състав на сестрите в България. Численият състав рязко е променен през последните години от 3:1 в момента се намираме 1:1,1. Добре е, ако можеше Плевенският университет да поеме всички момичета, които се обучават в Русе и Велико Търново, но това е почти невъзможно. Вие разбирате, че тук става въпрос за три колежа. Тези три колежа трябва да бъдат обединени в един в Плевен. Същото беше направено и във Варна. Затворихме двата колежа в Шумен и Добрич. В същност от шест колежа правим два. Имаше обещани, с министър Вълчев бяхме там когато се взе решение да не се намалява бройката, но за съжаление не може и е изключено да се поемат трите колежа в един. Ние изпадаме в един много тежък случай.

При мен има възражения от Русе, Плевен, Велико Търново. Те имат големи предложения. Преди дни при мен беше ректорът на Русенския университет заедно с кмета на Русе. Те са категорично против и искат на всяка цена да се проведе дебат във връзка с искането да се закрият двата колежа във Велико Търново. Единодушни са от Велико Търново и Русе.

По същия начин реагираха Шумен и Добрич. Мисля, че няма да загубим нищо, ако отложим решението за закриването на тези колежи и да обмислим как да стане по най-добрия начин. Благодаря ви.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Искам да подкрепя това, което предложи професор Гайдарски само от една гледна точка.

От гледна точка на русенския случай. Факултетът, който подготвя медицинските сестри в Русе работи от много години. В русенския факултет има друг подобен факултет и тяхната идея е да бъде развит с кинезотерапевти. Идеята е в Русенския университет да се включи и подготовката на медицински сестри и лаборанти. Ако се вземе решение, изпълнява препоръката и стратегията на министър Вълчев да не се разпиляват университетите с различни факултети на различни места.

В същото време остава възможността за подготовка на младши медицински кадри. Ако сега имаме проблем както каза професор Гайдарски ще имаме още по-голям проблем в следващите месеци, защото едни от най-търсените кадри, включително в страни, в които имаме ограничение за трудовия пазар са медицинските сестри. Действително ще останем без възможности за обучение и за поддържане на такова равнище на медицински сестри. При създадена традиция и наличие на преподаватели и готовност от страна на университета да поеме в съществуващия факултет допълнително подготовката на медицински сестри.

Мисля, че доброто решение би било да остане в Русе към Русенският университет.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: През последните години продължаваше тенденцията от 90-те години да се увеличава броят на висшите училища, колежи, филиали и т.н. Броят е много голям на фона на малкото население на страната. Има редица други сходни по размер европейски държави, където броят на висшите училища е значително по-малък, но може би качеството не е право пропорционално на броя на университетите, а в един момент е обратно пропорционално. Не е

казано, че колкото е по-голям броя на малките филиали, колежи и т.н., толкова по-добре за държавата.

Според мен, не е така, а обратно. Може би е съвсем правилно предложението на професор Гайдарски. Убеден съм, че той много добре познава здравния пазар и трябва да се обучават повече в едни или други специалности, но не означава, че във всеки град трябва да има филиал. Очевидно е, че Русе и Велико Търново няма да са съгласни. Сигурен съм, че ако в Исперих имаше Медицински колеж и искаме да го закрием и те щяха да бъдат против, но това не означава, че за държавата е по-добре в Исперих да открива такъв колеж. По-скоро би следвало да уедряваме тези структури, които са няколко пъти повече от необходимите за държавата и да повишим тяхното качество. Например, в Унгария има два медицински университета. Нека лекарите да кажат дали са по-лоши или по-добри от нашите много медицински университети, но факт е, че са много по-малко. Имаше и два икономически университета, а в България са двуцифрено число.

Според мен, след като такава е преценката на Министерството на образованието и науката и министъра сигурно е почти първият министър през последните петнадесет години, който вместо да увеличава броя на заведенията ги намалява.

Мисля, че след като така са преценили, ще бъде склонен да подкрепя министър Вълчев.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Ще се запази или ще се увеличи броя на медицинските сестри, които ще бъдат произведени? Според мен това е важно. Всичко останало е въпрос, който се познава най-добре от Министерството на образованието и науката. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, имате ли още въпроси към господин Даниел Вълчев? Заповядайте господин Вълчев.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря ви господин премиер. Искам да кажа няколко неща. Разбира се, отнасям се сериозно към това, което беше казано от колегите, но искам още веднъж да изкажа моето становище. Въпросът за броя на медицинските сестри в България има отношение към броя на приема, който ще определим през месец април. Той няма отношение към това на колко места се обучават. За да няма недоразумение искам да кажа, че във Варна и в Плевен има голяма възможност в колежа да се увеличи приема над миналогодишния по простата причина, че медицинските сестри и акушерките отиват във факултета, а не в колежа. Там остават други лица, които са специалисти, докато тези стават бакалаври. Въпросът, за пълността на колежа нямат отношение към медицинските сестри.

Господин премиер, колеги колкото и да увеличаваме приемът на медицинските сестри, трябва да е ясно, че ще изтичат навън. Ако искаме да задържим медицинските сестри и да има медицински сестри в българските болнични заведения, единственият начин е да увеличим заплатите, а не да произвеждаме огромни количества медицински сестри, защото винаги ще отиват в чужбина.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Професор Гайдарски, не еднократно е поставял този въпрос.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Това е големият въпрос. Сестрите получават 180 лева заплата.

Уважаеми колеги, истината е, че винаги когато се върви към закриване на подобни звена има много силен местен натиск. Защо

според мен в случая с Русе и Велико Търново това е крайно необосновано? Защото и двата града са университетски градове.

Искам да ви кажа, че когато обсъждахме Шумен и Добрич, аз съм депутат от Добрич. Повярвайте ми, че върху мен имаше още по-голям натиск, защото можех въобще да не внеса този въпрос за разглеждане. Въпреки големият натиск Добрич не е университетски град. В него има един Колеж по туризъм. Това е решение на академичния съвет. Не е вярно, че има достатъчен брой преподаватели. С доцент Тодоров няколко пъти съм разговарял. Те имат желание да имат кинезотерапия. Аз им казах нещо съвсем принципно – нямам нищо против, кандидатствайте пред Националната агенция за оценяване и акредитация, след като премине акредитацията правете специалисти. Отдавна имат тези специалности и да са подали документи за акредитация. Мисля, че това е принципната позиция. От академичният съвет на Плевенския медицински университет казват, че нямат нужда от тези колежи и децата могат да се приберат, защото там са специалистите. Ние отговаряме: “Не, във Велико Търново ще останат 20-те човека и още 30 ще има в Русе”. За кой е нужно това?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Да се прехвърлят.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Господин Калфин, не могат да се прехвърлят преди да са преминали през акредитация. Извинявайте, но хората от Плевен преподават там. Кой преподава във Велико Търново? Кой са професорите по медицина във Велико Търново? В Русе кой са професорите по медицина? В Русе има две хабилитирани лица, които преподават.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Принципно приемам мотивите на господин Даниел Вълчев, но има един много сериозен проблем. По

принцип нещата със средното образование са много тежки. Ние нямаме експерти на средно образование. Един такъв подход, разбирам че трябва да уважим становището на Академичния съвет. Те казват, да – ние не възнамеряваме, разбираме че има достатъчно медицински сестри. Министърът казва, че това не е така и приемаме тяхното решение. Вкарват се в степен “Бакалавър”, от което страда най-вече Висшето транспортно училище. В момента нямаме среднисти за машинисти, за работници в железницата. Защото ги правим бакалаври и магистри и след това излизат отново в чужбина. Ние нямаме среден кадър. Ще ви посоча само един факт, който е свързан с практиките в средните професионално-технически училища. В момента в България няма заварчици. Има поръчки в Корабния завод, а няма кой да строи. Това е голям проблем. Мисля, че този проблем и за оперативно заседание. Този проблем не е засегнат въобще и по Лисабонската стратегия.

Мисля, че там може да се постави сериозно. Икономиката ни ще страда, включително и транспорта, ако не вземем сериозни мерки да произвеждаме кадри на средно ниво. Такива проблеми са имали много европейски страни, включително и една Португалия, която горе долу е с нашите размери на индустрия и население. Благодаря ви.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Не разбирам, какво е отношението с този въпрос.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Отношението е, че завършват с по-висока степен и на края няма да има среден кадър.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Не можем медицинските сестри да ги държим на степен “Специалист”. Това е съвсем различен въпрос. Този въпрос е сериозен.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Колеги, въпросът е много сериозен.

Предлагам да отложим решението на точката. Имайте предвид, че от Плевен, Русе и Шумен идваха хора, които се противопоставят на тази идея. Аз нямам нищо против, като министър ме интересува бройката. Ако се запази бройката е добре, но това трябва да се реши с едно постановление. Господин Вълчев, ние бяхме с вас и бройката не е такава, когато имаше училища в Шумен, Добрич и Варна. Сега бройката е намалена на половина. Ако допуснем същото да стане и в Плевен, защото те имат интерес да приберат двата колежа, но нямат интерес да поддържат такава голяма бройка. Ако смятат да направят същото, което стана във Варна, да се намалят бройките на половина. Вие разбирате, че съвсем ще закъсаме за сестри.

Искам да ви кажа, че в момента в Европа няма нито една сестра, която да има такова съотношение между лекари и сестри 1:1,1. В момента ние се намираме на последно място. Не е провеждана политика да предоставим по-голяма перспектива на нашите сестри. Сестрите отиват в Англия и Франция. Няма друга професия, която така да се търси на запад.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Гайдарски така е, но няма отношение към точката този въпрос.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Става въпрос, че техният брой ще се намали още по-малко.

Предлагам не само да се запази бройката, но и да бъде увеличен броя на приема на сестри. В момента ние закъсваме за сестри в България.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Искам да задам един въпрос – от кога съществуват тези колежи в Русе и Велико Търново? От последните пет, десет години или от последните петдесет години.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Съществуват от 40 години.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Аргументът, който обикновено използваме, когато разговаряме по тази тема, че през последните пет години или петнадесет години се откриха безброй учебни заведения, които нямат съответната база, квалифицирани кадри и не подготвят нормални специалисти. Защото, ако е открит през последните години, няма никакъв проблем днес да бъде закрит.

Вторият ми въпрос, който според мен е най-важният е следният. Наистина ли си мислим и такава ли е практиката, че медицинските сестри трябва да бъдат с висше образование? Ако това е така, очевидно е, че тези колежи не отговарят на изискванията на висшите учебни заведения и трябва да бъдат преместени и да се обучават там където има съответните условия за тяхното обучение. Ако приемем, че това място е Плевен – добре, но признавам, че не е много разумен и този подход, все пак министъра трябва да каже, и медицинските сестри да бъдат с висше образование. Как ще направим тези медицински сестри и как ще се промени съотношението, за което говорим тук. По какъв начин ще ги задържим в България при положение, че са с висше образование и никъде в Европа не са с висше образование? Естествено е, че ще бъдат търсени, защото са много високо квалифицирани.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: На запад медицинските сестри изпълняват и функции на санитарки.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Съществува необходимост за баланс. По принцип съм съгласен, че там където няма условия за провеждане на нормално обучение, предоставяне на необходимата квалификация и материална база, няма смисъл да поддържаме учебни заведения, които са създадени изкуствено. Ако наистина има традиции и нужда от медицински сестри не с висше образование, тогава логиката от закриване не е много ясна.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Искам да подкрепя министър Вълчев, за политиката, която провежда за ограничаване и закриване на филиалите.

Според мен, през 90-те години превратно тълкуваме практики отвън на откриване на филиали. Да, един американски университет може да открие филиал в Латинска Америка или в Африка, или в България, но ние в съседния град, така както откриваме филиали е най-порочната практика и според мен е силен фактор за понижаване нивото на висшето образование в България. Филиалите изпълняват функции за натоварване заплащането на преподаватели в базовите ВУЗ-ове за сметка на качеството на обучение в самите филиали.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, имате ли още въпроси или становища.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Ние не сме против политиката за закриване на толкова много университети. Говорим за конкретен случай, а не изобщо за политиката. Напротив, винаги съм поддържал политиката на министър Даниел Вълчев, но говорим за конкретния случай. Изобщо не става въпрос за многобройните университети в цялата страна. Могат да бъдат и специалисти. Имаме около 12 дисциплини, които завършват със степен "Специалист".

Знаете че, има зъботехници, рентгенови лаборанти и т.н. Забележете, Европейският съюз наложи само на две дисциплини да искат степен “Бакалавър”, което не е случайно. Става въпрос за акушерките и медицинските сестри. При тях това е липсата и нямат такива. Не случайно искат нашите да бъдат със степен “Бакалавър”, за да могат да ги вземат на работа. Освен това има степенуване. При тях също има с висше образование, но това са старши сестри и главни сестри. Останалите са със специално образование. Искат да ни наложат всички сестри да бъдат със степен “Бакалавър”.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Уважаеми колеги, нека да отделим спорното от безспорното. Въпросът е дали медицинските сестри да са с една степен на образование или с друга, според мен не е дискуссионен. В момента има достатъчно европейски документи, професор Гайдарски частично ги обясни. Това е много по-сложен въпрос. Така или иначе ние ще направим това, което се изисква от нас. Да стане ли за всички или само за операционните сестри и т.н. В бъдещия закон тепърва подробно ще се разработват. Въпросът е друг – всички казваме да, ние по принцип сме за тази политика, но когато се обади кмета или депутата, всички започваме да мислим как ще се направи. За това направих пример с Добрич. Ще посоча още един пример. Бях водач и на листата в Пазарджик, но това не ми попречи да закрия Педагогическия колеж на Пловдивския университет, защото няма никакъв смисъл при силен педагогически факултет на 30 километра, да се поддържа педагогически колеж. Това е пълен абсурд. Същото се отнася за Плевен, Русе и Велико Търново. Разбирам, че на някой това не му харесва, но това не е мое предложение. Това е предложение на академичния съвет на Плевенския медицински университет.

Искам да кажа на господин Овчаров, защото той казва, че няма значение. Аз не правя изводи от кога съществува? Господин Овчаров, съществува много отдавна, но това е по-лошо според мен, защото ако съществуваше от пет години, да кажем добре за това няма кадри. Кажете ми след като съществува от 40 години защо там няма професори и доценти? Защо няма местни? В това е големият проблем. За четиридесет години не са успели да изградят собствен научен капацитет и тепърва за една година ще го изградят. Поддържам една принципна позиция. Защо досега не се акредитираха? Нямам нищо против.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Защото в съседство има същия колеж.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Какво от това, че има?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Безсмислено е да се акредитира паралелно училище?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Защо да е безсмислено?

ИВАЙЛО КАЛФИН: След като традицията се спре много трудно се връща обратно.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Що се отнася до общия брой искам да кажа следното. Няма нищо против, Министерският съвет е този, който приема разпределението на студентите, а заедно с това и субсидията на висшите училища, включително и на медицинските. Нямам нищо против професор Гайдарски да направи предложение за увеличение. Господин Орешарски трябва да го утвърди, защото това е въпрос на пари, тъй като образованието е скъпо. Това е въпрос на пари. Казвате, че ще се увеличи с 10 на сто випуска на сестрите през тази година – ще се увеличи с десет или двадесет процента. Това не е никакъв дискуссионен въпрос. Медицинските университети по правило са различни, но спрямо акредитацията, която имат всеки от тях има с поне 20 на сто

допълнителен капацитет, който не е зает. Има преподаватели и помещения, но въпроса е, че ние не отпускаме бройки. Не е вярно, че не искат бройки. Те искат бройки, това е добре за университета. Издръжката на една медицинска сестра годишно е 5000 или 6000 лева. Имат интерес да има повече медицински сестри. Въпросът е, че не се отпускат. Не съм против да се отложи точката, но не разбирам за какво да се отложи? Ако кажем, до две седмици да изясним първо, второ, трето нямам нищо против, да се отложи точката и да се изяснят нещата, но да се отложи в името на какво? Ние даваме лош знак, защото до края на годината ще внесе още няколко такива предложения за закриване на колежи по предложение на висшите училища. Няма смисъл да поддържаме висши училища, които са на 50 километра едно от друго. Това е моето становище, разбира се както прецените.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Щеше да бъде много показателно, ако някой се беше сетил да попита за колко студента става въпрос? Ако трябва да познаем, господин премиер те ще се съберат в тази стая. Същата дискусия проведохме когато откривахме нов факултет по архитектура с 20 студента годишно.

Според мен, в най-голям интерес на децата е да отидат където е медицинския град и където са университетските болници. Могат да се обучават 10 студента и в Попово, с което да решим проблема на кадрите. Тези деца са най-заинтересовани да отидат там където трябва.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Извинявам се господин Вълчев, но очевидно не сте разбрали какво искам да кажа. Не става въпрос дали съществуват от 40, 10 или 20 години и не са създали научен потенциал. Ако става дума за възпитание и обучение на специалисти със средно образование, а не висшисти на тях не им трябва научен потенциал. Ако

в това заведение има създадени традиции и може да създава такива висшисти не е необходимо целият този въпрос да се вкарва в общия контекст на многото заведения.

Извинявам се, че не съм прочел внимателно вашият доклад, в който е записано, че става въпрос за хора, които задължително трябва да бъдат с висше образование. Очевидно е, че такива хора следва да се обучават там където има възможности да бъдат обучавани като висшисти, а не да измисляме други заведения, които да създават квази специалисти. Това беше моят въпрос. Въпросът, който поставя министър Гайдарски е факт и трябва да намерим неговото решение от гледна точка на необходимия брой такива медицински сестри.

Не съм против вашето решение, но трябваше да стане ясно за какво става въпрос.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли някой, който е категорично против утвърждаването на точката на това заседание на Министерския съвет и който да настоява за отлагане.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Ако нещо може да се промени междувременно има смисъл да се отложи точката.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Няма правна фигура ние да прехвърляме едно звено от едно висше училище на друго, тъй като те не вървят с преподавателите. Това не са факултети. Ако е един цял факултет с преподаватели, може да помислим за нещо подобно. Тук няма как да се помисли, защото нямат собствен преподавателски капацитет, в което е проблемът. Допускам, че в градове като Русе и Велико Търново теоретично може да се създаде такъв потенциал. Не ми е ясно, защо не е създадено през годините. Стара Загора също е била филиал, но в Стара Загора този факултет успя да се развие. Те имат потенциал и сега са цял

факултет макар и в рамките на нещо, което е общ университет, но факт е, че имат потенциал. И в Дупница твърдяха, че могат да развият педагогически кадри, но когато направихме справка се оказа, че има едно хабилиотирано лице доцент.

Искам да кажа, че това е въпрос на прости сметки. Ако идеята е една година да ги изчакаме дали ще се хабилитират, не съм против отново ще повторя и бих съдействал на Русе, но наистина да кажат какво точно искат. Те искат да вземат звеното на готово със студентите. Ако искат да им прехвърлим сградата.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Смятам, че трябва да подкрепим предложението на господин Даниел Вълчев, защото в България има толкова ВУЗ-ове и филиали създадени през втората половина на 90-те години, в началото на ХХІ век.

Погледнете какво ще стане след една, две години. По икономически причини ще започнат да се самозакриват и ще ви кажа защо.

Първо, защото студентите много бързо ще се ориентират, че имат достатъчно лесна възможност да учат на много по-ниски цени в страни от Европейския съюз, където се променят условията от България.

Второ, след като започнат европейските университети да разкриват своите филиали студентите ще предпочетат да учат там. Тогава ще идват при нас представителите на общини, университети и филиали и да кажат държавата да помогне да ги съхрани. Отново ще има натиск, молби и т.н.

Мисля, че трябва да се подкрепят всички процеси, които водят към уедряване на висшето образование и неговата по-голяма ефективност. Става дума за качеството. Знаете колко много

преподаватели от всички водещи университети пътуват да преподават не толкова директно, колкото ако преподават на място, защото всяко пътуване изморява и т.н.

Подкрепям предложението на господин Даниел Вълчев. Няма нищо лошо и да се проведе разговор с ректора на Русенския университет. Ако имат действително капацитет да се акредитират? Няма да се създават изкуствени пречки за това.

Според мен, е важно, че имаме решени на Академичния съвет на Плевенския медицински университет. Това е тяхна инициатива.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Много важна е и бройката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това е друг въпрос.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Ако трябва да се запише, че ще се увеличи бройката.

Професор Гайдарски не съм против да се увеличи бройката. Това е въпрос на разчет. Няма нищо лошо това да се направи.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Подкрепям, да бъде увеличена бройката. Когато обявяваме бройките за следващата академична година да се направят разчетите и да се погледнат балансите на специалностите. Ще се направи анализ.

Според мен, вторият въпрос, който беше поставен от професор Гайдарски е извън тази тема. Колкото и да произвеждаме медицински сестри бакалаври, ако няма нормално заплащане ще заминават другаде, независимо от това къде са завършили във Велико Търново, Русе или Плевен.

Мисля, че професорът многократно и съвсем закономерно е поставял въпроса за увеличаване на заплащането. В края на годината говорихме да се намери възможност за увеличаване на бюджетните

заплати, което е планирано с 10 на сто от месец юли тази година, да се направи диференцирано.

Господин Орешарски, да се направи анализ специално на тези специалности, по които има дефицит на специалисти и работна сила и приоритетно там да се увеличи с по-висок процент, значително за да имаме някаква стъпка от страна на държавата, която да адресира този проблем с липсата например, на медицински сестри. Необходимо е да се погледне и за кадрите, които се намират в държавната администрация и могат да се задържат с икономически стимули в България. Въпросът, който беше поставен от господин Мутафчиев е отделен, за средното образование и техническите специалисти. Според мен, трябва да отчетем тази реалност и в плана за реформи и в други действия на Министерския съвет.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: В България почти няма санитарии.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Професор Гайдарски, сега говорим по-широко, тъй като дискусиата стана обща.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Не е задължително всички да бъдат с висше образование.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Ако искате мога да се подготвя по този въпрос за оперативно заседание.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Подгответе се господин Вълчев. Предлагам да подкрепим точката. Господин Вълчев да се срещне с ректора на Русенския университет и да видят, ако имат капацитет и сградата може да се предостави и да се акредитират.

Преминаваме към следващата точка от дневния ред.

Точка 4**Проект на Постановление за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Агенцията за хората с увреждания**

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Христова, заповядайте да докладвате точката. Виждам, че има становище на Министерството на държавната администрация, което е против тази промяна. Ще помоля да мотивирате точката.

ИВАНКА ХРИСТОВА: Уважаеми господин премиер, госпожи и господа министри на Вашето внимание е проект на Постановление за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Агенцията за хората с увреждания.

Проектът регламентира възможността заместник-изпълнителен директор в агенцията. За тази промяна не са необходими допълнителна численост и средства. Това ще бъде за сметка на вътрешна трансформация в самата агенция. Мотивите за това са следните. Подобряване на организацията на работа в агенцията.

Разбира се, нарасналият обем от работа свързана с повишения брой регистрирани хора с увреждания и потребността от постоянна комуникация с не правителствения сектор, който е изключително активен в тази дейност.

Предложението на министерството е да има такава длъжност.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Виждам, че възражението на Министерството на държавната администрация е принципно.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Разбира се, проблемът не е огромен, ако Министерският съвет и вие го подкрепите, може да вървим напред.

Искам да ви кажа, защо смятаме, че това не е много добра идея. В страната има няколко десетки изпълнителни агенции, от които действително има няколко, които имат заместник-изпълнителен директор.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Кои са тези агенции?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Агенциите са около пет, за които в специални закони е записано, че имат заместник-изпълнителен директор. Изпълнителната агенция за автомобилна администрация – двама. Изпълнителна агенция българска служба за акредитация, Държавна мрежа за сигурност и отбрана, Агенцията за малките и средните предприятия и Българската агенция за инвестиции. Почти във всички случаи от тези агенции има специален закон, в който се казва, че те трябва да имат заместник-изпълнителен директор един или двама.

Може би, има един или два случая когато поради исторически причини е останало с решение на Министерския съвет, подобно на това без да има закон, да се приеме да има заместник-изпълнителен директор.

Мисля, че такъв е случаят с Агенцията по заетостта, но там говорим за агенция с около 3 хиляди души персонал, а тук става въпрос за 25 души. Въпросът е има ли наистина нужда агенция от 25 човека да има заместник-изпълнителен директор. Разбира се, ако госпожа Масларова прецени, че има нужда - няма проблем.

Според мен, проблемът е друг, а ние го решаваме с грешното лекарство. Т.е. решаваме някакъв друг не назован сега проблем, правейки заместник-изпълнителен директор там където няма нужда.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожа Маринска, подсказа, че повечето от тези агенции където има заместници не е по закон.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Действително има някои от изпълнителните агенции, за които това е предвидено в закон. Вчера проверихме, тъй като разговаряхме с Вашите експерти, като Агенцията за социално подпомагане, Агенцията по заетостта, Българската агенция за инвестиции и Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация", Държавна мрежа за сигурност и отбрана и т.н. са с ваши актове.

Преди две години Министерският съвет внесе Закон за изменение и допълнение на Закона за администрацията, в който беше предвидено в изпълнителните агенции да има такъв заместник.

Според мен, това е чисто практически въпрос.

Министър Василев, ако изпълнителният директор отсъства, кой ще го замества? Ако той се разболее. Той е единственият орган на власт и след него са само държавни служители. За мен това е наложено от практиката. Действително въпросът е на 25 човека трябва ли да има заместник-изпълнителен директор е въпрос, който е по целесъобразност и вие ще го прецените?

Според мен, самата възможност да се предвиди съществуването на такъв заместник-изпълнителен директор е практическа и удобна. Ако се разболее няма на кой да възложи своите функции, освен на някой държавен служител.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Доколкото разбирам от мотивите искам да кажа, че тук става въпрос за конкретен случай, който е специфичен, тъй като председателят на агенцията господин Минчо Коралски е на инвалидна количка и е затруднен в много от придвижванията, което би било полезно за представители на агенцията. Не предполагам, че това е основният мотив, за да се облекчи

оперативната дейност. Така ли е госпожо Христова?

ИВАНКА ХРИСТОВА: Разбира се, че това е един от мотивите, но не е основният. Искам да ви кажа, че работата на Агенцията за хората с увреждания е предвидена с изключително комуникации с неправителствения сектор. В момента са над 850. Ние комуникираме само с нашите партньори, които са по закон. Това са национално представителните организации на хората с увреждания. Както аз и колегите работещи в тази сфера, така и господин Коралски, никога не може да отказва срещите с тези хора.

Знаете, че има акцент темата за хората с уврежданията и в Европейския съюз. Има изключително много пътувания, които са свързани с тази тема.

Действително регламентирането на заместник-изпълнителен директор ще облекчи работата. Вярно е, че числеността на агенцията е 25 човека. Това, което господин Василев каза е точно така. Другите изпълнителни агенции като Агенцията по заетостта и Агенцията за социално подпомагане са с много по-голяма численост, но тук се има предвид и спецификата на самата работа.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Предлагам, да подкрепим предложението, отчитайки спецификата на агенцията. Представете си, действително когато има 800 неправителствени организации и всички идват с идеи, проекти и предложения и искат да се срещнат с ръководния орган, а не с държавен служител, председателят на агенцията трудно може да приеме всички тях. Това е облекчение плюс елемента на пътуванията във връзка с европейската политика в тази област.

За мен, натежават аргументите да подкрепим предложението.

Приема се точката.

Точка 5**Проект на Постановление за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет**

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: С настъпилите изменения и допълнения в закона, който беше приет в края на миналата година – за трансплантациите, изрично се регламентира, че Изпълнителната агенция по трансплантации /ИАТ/ е компетентният орган за управление, координация и контрол на трансплантациите в Република България. До сега беше записано, че ИАТ осъществява дейности, а сега ние прехвърляме изцяло контрол, координация и т.н. изцяло на агенцията по трансплантациите.

С промените в устройствения правилник на ИАТ се допълват произтичащите от закона дейности по осъществяване на непрекъснат достъп до служебния регистър на лицата, които са изразили несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки след смъртта. Разширяват се контролните функции по отношение на дейностите по осигуряване на качество и безопасност на тъканите и клетките, предназначени за трансплантации, както и на дейностите за асистираната репродукция. Тези дейности до сега не бяха вменени в правомощията на агенцията по трансплантации.

Предлагат се изменения в правилника за условията и реда за работа на Етичната комисия по трансплантации, които имат редакционен характер и не въвеждат нови изисквания към дейността на комисията.

Прилагането на постановлението не изисква допълнителни бюджетни средства.

С предложения проект не се увеличава общата щатна численост на персонала на здравеопазването, поради което не е необходимо съгласуване със Съвета за модернизирание на държавната администрация.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси или становища?
няма.

Точката се подкрепя.

Точка 6

Проект на Решение за одобряване на Доклад на Междуведомствения съвет по въпросите на военно-промишления комплекс и мобилизационната готовност на страната при Министерския съвет и на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение към министъра на икономиката и енергетиката за изпълнението на Закона за контрол на външнотърговската дейност с оръжия и със стоки и технологии с възможна двойна употреба през 2005 г.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Докладът е изготвен в съответствие с чл. 18 на закона и основната му цел е да отчете дейността на Междуведомствения съвет по въпросите на военно-промишления комплекс и мобилизационната готовност на страната и на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение към министъра на икономиката и енергетиката за изпълнение на Закона за контрол на външнотърговската дейност. В доклада е обхваната националната система за експортен контрол и неразпространение, описани са всичките действия, които са извършени през изминалия период от

време, дадена е информация относно издадени лицензи за външнотърговски сделки с оръжия и стоки и технологии с възможна двойна употреба и относно издадени разрешения и осъществени такива сделки.

Докладът е приет на заседание на Междуведомствения съвет по въпросите на военно-промишления комплекс и мобилизационната готовност на страната при Министерския съвет и е съгласуван с всички министри.

Има една неприета бележка от Министерството на външните работи, като колегите от МВнР искат докладът да бъде публичен и да бъде публикуван в сайта. Експертите са възразили на тази бележка, но аз я приемам след консултации, които направих и мисля, че можем да го публикуваме.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Благодаря за готовността на министър Овчаров. Не става въпрос за целия доклад, а за резюме от доклада. Има изисквания, които от Европейския съюз се публикуват в официален вестник и те са изисквания на Европейския съюз при износа на оръжия. Това е кодексът за поведение на Европейския съюз при износа на оръжия. Там въпросът е минималната информация, която се изисква там да я публикуваме. Това не е целият доклад, а резюме. Разбрах, че има неща в доклада, които са повече от изискването и те няма смисъл да се пускат.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други бележки има ли? Няма.

Точката се приема с направеното уточнение за публикуване на части от доклада, които са свързани с изискванията на Европейския съюз.

Точка 7

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, одобрена с Постановление № 53 на Министерския съвет от 1998 г.

РУМЕН АНДРЕЕВ: Предлагащото изменение в Тарифа № 4 касае задължения, произтичащи от новия Закон за Министерството на вътрешните работи – конкретно чл. 93, ал. 3 и чл. 108. Формализира се едно задължение, произтичащо от закона. С него се уточняват размерите на различни такси, които се събират в системата на МВР за издаване на различни удостоверителни документи.

Проектът е съгласуван с всички заинтересовани органи. Няма особени бележки.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Ние имаме негативно становище не за това колко да са таксите, а дали да има изобщо такива такси.

Тук не съм най-големият специалист по целия този процес, но въпросът е, че, когато някой субект даде инвестиционен проект за одобряване и съгласуване той го дава към цялата държавна администрация с много стъпки по този процес. И веднъж той плаща обща такса – дали трябва точно в МРРБ може би колегите знаят по-добре, но той веднъж плаща такса за това. В момента пожарната въвежда нова такса само за себе си! Но те не са единствените в този процес – има много други. И всъщност това е така – малко самоволно. Те сами го правят това без според нас да имат изобщо законово основание.

В конституцията е уредено, че такси могат да се събират само, ако ги има в закон. А във вашия закон ги няма! Ние попитахме в съгласувателната процедура къде се казва, че вие трябва да събирате такси и вие ни давате следният отговор: чл. 104 от Закона за МВР, т. 10: “при упражняване на държавен противопожарен контрол органите по чл. 102 дават становище за съответствие на инвестиционните проекти с изисквания за пожарна безопасност”. Не пише “и събират такси за това”.

Според нас вие нямате право да събирате такси. Това сами сте си го измислили и предлагам да не го правите.

АСЕН ГАГАУЗОВ: По същата логика може би ще бъдат последвани от ХЕИ, ще бъдат последвани от всички тези органи, които имат участие относно утвърждаването на разрешителни!

Трябва да го гледаме този въпрос! Ако ще се събира по някакъв начин, както до сега почти единствените, които събираха такси – общините, не знаей дали е много удачно!? Ние по принцип сме дали положително становище за това, но казаното от г-н Василев ме кара да се замисля – не толкова заради това, че са много малки таксите – няма ефект да взимаме 50 стотинки и да ги внасяме в бюджета! По друг начин трябва да помислим как да го направим – на едно място да се взима една такса за едно нещо, а не всички бюджетни институции да събират някаква такса, която отива пак при министъра на финансите. Тя пак може да отиде там, но по друг начин.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Андреев, да ви чуем!

РУМЕН АНДРЕЕВ: Понеже дебатът явно придобива принципен характер искам да отговоря с две думи на г-н Василев. Основанието, на което се базира това събиране на такси го има в предходния член – 93 или 94 – където се изброяват удостоверителните и

други документи, които се издават от системата на МВР, където се включват най-различни удостоверения. Това е формалното основание. А е вече въпрос на Министерския съвет дали да подходи принципно – да се уеднакви подходът за всички подобни учреждения. Аз по това не мога да взема отношение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Предлагам точката да се отложи. Въпросът действително е принципен. Основание за събиране на такса винаги ще се намери! Но трябва да се гледа по-принципно въпросът. Постоянно говорим за ограничаване на различните бюрократични пречки и прочие за определена дейност. Да се погледне това дали не създава прецедент по отношение и на много други държавни органи, които ще тръгнат да събират такси, има ли действителна реална необходимост и най-вече тук би трябвало да се чуе мнението на финансите за финансовия аспект на това колко биха постъпили в хазната и МРРБ. Аз лично принципно подкрепям, когато има подобни случаи на едно място да се плаща – може да е по-голяма от сега плащаната такса, но да не се разпилява, а да се опрости механизмът. За това уточнете, проведете дискусия и с финансите, и с МРРБ, и тогава ще го разглеждаме евентуално в по-цялостен контекст.

Точката се отлага.

Господин Андреев, по повод такси и други неща няколко пъти сме обсъждали на Министерски съвет въпроса за това, че глобите, които би трябвало гражданите да плащат имат много ниска събираемост. Обсъждали сме в това число конкретни инициативи и на Министерството на финансите, когато се минава през технически преглед например хората, които си подават документите – там винаги се представят документите за управление на моторни превозни средства и

прочие, които не са си платили глобите да не си ги получават обратно, докато не си платят глобите. Не зная дали това е реализирано вече? Но това е един начин за увеличаване на събираемостта на глобите.

РУМЕН АНДРЕЕВ: Действително този въпрос е обсъждан. По-сериозен е въпросът за събираемостта на наказателните постановления, където, ако не се лъжа годишно надхвърля 20 милиона, което си е сериозна сума, а събираемостта по тях е доста ниска, не зная дали достига до десетина процента! С агенцията по приходите имаме принципни спорове кой трябва да ги събира.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: НАП не искат да се занимават с тези неща, те искат с по-големите неща да се занимават.

РУМЕН АНДРЕЕВ: Да, може би това е аргументът. Но така или иначе търси се решение на въпроса. Има и някакви радикални предложения, които не зная дали могат да се споделят в този състав. Но едно от вижданията е именно това – при годишни технически прегледи, при подмяна на документите за правоуправление да не бъдат издавани, докато не се платят всички налични глоби. Но това е въпрос и на система, на комплекс за информация кой какви глоби има - това също е сериозен проблем.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Обсъдете го този въпрос, защото няколко пъти се обсъжда и все на едно и също ниво се стои. Трябва да има движение или в една, или в друга посока. Предлагайте решения! Говорете с НАП, с Министерството на финансите как да се увеличи събираемостта. Практически неща измислете.

Преминаваме към следващата точка от дневния ред.

Точка 8

Проект на Решение за безвъзмездно предоставяне за управление на част от недвижим имот – публична държавна собственост на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средни предприятия

РУМЕН ОВЧАРОВ: Става дума за предоставяне на част от сградата на едно дружество на друго подобно дружество – Изпълнителна агенцията за малки и средни предприятия. Тази агенция е междинно звено по изпълнение на програмата “Конкурентоспособност”. Необходимо е значително увеличение на нейния състав и от тази гледна точка с оглед и намаления състав на агенцията за приватизация предлагам да направим тази замяна, за да можем да реализираме програмата.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси, възражения?

ИВАЙЛО КАЛФИН: .../казва нещо без чуваемост за стенографския запис/...

РУМЕН ОВЧАРОВ: Съгласен съм. По този въпрос ще внесе доклад скоро.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре.

А по точката имате ли въпроси? Няма.

Точката се подкрепя.

Точка 9

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за ратифициране на Споразумението за обезщетяване между правителството на Република България и

Консорциум RWE NUKEM-GNB (DSF Kozloduy), подписано на 3 ноември 2006 г. в Алценау, Австрия

РУМЕН ОБЧАРОВ: Преди два месеца внесох едно предложение за продължаване дейността на ядрения пул, който осигурява защитата от ядрена щета при инцидент в АЕЦ Козлодуй. Тук става дума практически за същото, но за един конкретен обект на централата – за новоизграждащото се или новопроектираното хранилище за сухо съхранение на ядрено гориво. Това е просто продължение на същата тази сага – държавата трябва да направи съответните осигуровки и да гарантира доставчика от тази гледна точка. Това е в пълно съответствие с Виенската конвенция за гражданско договореност за ядрена щета и АЕЦ Козлодуй е длъжна да поддържа такава застраховка.

Предлагам да го утвърдим.

/Министър-председателят излиза от залата и ръководенето на заседанието се поема от заместник министър-председателя Ивайло Калфин./

ИВАЙЛО КАЛФИН: Има ли бележки по тази точка, колеги?

ОТ ЗАЛАТА: Приемаме.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Приемаме точка 9.

Точка 10

Проект на Решение за одобряване на проект на Анекс 4 “Речно корабоплаване/Вътрешни водни пътища”, към Споразумението между Министерството на транспорта на Република България и Федералното министерство на

транспорта, строителството и градското развитие на Федерална република Германия за изпълнение на Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Федерална република Германия за облекчаване на трансграничния жизнено важен граждански транспорт по време на кризисни периоди от 12 юни 1996 г.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Анексът е предвиден в Член 2 на споразумението, което имаме с германската страна и урежда сътрудничеството и взаимодействието при планиране, подготовка, осигуряване на жизнено важни за снабдяване на населението и стопанството граждански речен трансграничен транспорт. Целта на новия анекс е създаване на условия за обработване на товари с предимство на речните пристанища на договарящите се страни. С приемането му ще се задълбочи сътрудничеството между Република България и Федерална република Германия в областта на управлението при кризи.

Този анекс е част от общо единадесет анекса, които останалите до момента са сключени така, че предлагам да приемем и проекта за решение за одобряване на Анекс 4.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Бележки някакви по точка 10? Няма.

Приема се.

Точка 11

Доклад относно изменение на решение по т. 16 от Протокол № 9 от заседанието на Министерския съвет от 2 март 2006 г. относно одобряване на проект на Договор между правителството на Република България и правителството на

Обединените арабски емирства за взаимно насърчаване и защита на инвестициите

Точка 12

Доклад относно изменение на Решение по т. 11 от Протокол № 13 от заседанието на Министерския съвет на 31 март 2005 г. относно одобряване проект на Договор между правителството на Република България и правителството на Султаната Оман за насърчаване и взаимна защита на инвестициите

/Точки 11 и 12 се докладват едновременно./

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Целта на промяната е да се мандатира министърът на икономиката и енергетиката вместо министъра на финансите, на който предстои посещение в региона да подпише спогодбата с двете страни.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Някакви бележки, възражения има ли?
Няма. Точката се подкрепя.

Точка 13

Проект на Решение за одобряване на позицията и състава на българската делегация за участие в 17-ата сесия на Междуправителствения българо-турски комитет за икономическо и техническо сътрудничество, която ще се проведе на 24-25 януари 2007 г. в София

РУМЕН ОВЧАРОВ: На 24 и 25 януари ще се проведе сесията на българо-турския комитет за икономическо и техническо сътрудничество. Бих искал само да кажа, че Турция е четвъртият

търговски партньор на България, при това със силно положителен търговски баланс за страната ни и то увеличаващ се положителен търговски баланс. За това развитието на отношенията ни с Турция са изключително важни и трябва да правим всичко възможно, за да ги поддържаме.

Няма да казвам колко са турските дружества в България, но те са много. В България има и 1605 дружества със 100% турски капитал, плюс още 1028 смесени дружества. Т.е. една значителна част от българската икономика има отношение с Турция.

За търговията вече казах. Инвестициите също, ако евентуално успеем да съгласуваме документа ще можем да подпишем допълнителния протокол от името на Република България по време на сесията така, че ще има реален резултат.

Сътрудничеството в областта на природния газ е изключително важно, тъй като по-голямата част от транзита е за Република Турция. Знаете също така и другите проекти, които са също тясно свързани с Турция – става дума за “Набуко”, за интерконектора и връзката Турция-Гърция-Италия.

В областта на енергетиката имаме един отворен въпрос. Това е така нареченото споразумение ток срещу инфраструктура, което хем не се реализира, хем не можем да го прекъснем. Ние сме го поставили като въпрос и от страна на Министерството на икономиката и енергетиката, и от страна на Министерството на външните работи. За сега нямаме ясна визия как точно ще се случи това прекъсване на споразумението. Има най-различни варианти, но от турска страна, като че ли няма желание за поемане на каквато и да било отговорност, т.е., ако ще трябва да предприемаме нещо ще трябва да се ангажираме с някакъв едностранен

акт. Това е важно с оглед натиска от турска страна за постигане на споразумение по язовира на река Тунджа, който за тях е политически важен с оглед предотвратяване на наводненията и ще трябва да се взема решение по този въпрос.

Предлагам да ме упълномощите да проведем разговорите и евентуално да подпишем.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Това споразумение действително понеже от много години не се изпълнява и не става нищо с него, и все чакаме турската страна да даде предложение тя по едно време даде едни доста неприемливи предложения. Предлагам ви с всички министерства, които са ангажирани с този случай да помислим как и какво можем да направим, защото това блокира много неща в двустранните отношения.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Съгласен съм.

ИВАЙЛО КАЛФИН: За да го развържем. Ако трябва – и с някакви едностранни действия, ако не можем да се договорим за двустранни по тях.

Има ли по тази точка бележки? Няма.

Приема се точка 13.

/Министър-председателят се връща в залата и поема ръководенето на заседанието./

Точка 15

**Проект на Решение за одобряване на
Национален план за защита от
дискриминация за 2007 г.**

ЕМЕЛ ЕТЕМ: Уважаеми колеги, в изпълнение на заповед на министър-председателя от август 2006 г. беше създадена съвместна

работна група от експерти, номинирани от съответните институции с водеща роля при формирането и прилагането на мерки за защита от дискриминация. Разработеният финален вариант на проекта на Национален план е съобразен с българското законодателство, с Меморандума за защита от дискриминация на Република България, с Рамковата програма за равнопоставено интегриране на ромите в българското общество, с директиви 2043 и 2078 на Европейския съюз за защита от дискриминация и със Зелената книга на Европейската комисия.

Европейската комисия обяви 2007 г. като европейска година на равните възможности за всички. Възможностите, които се дават чрез нейното изпълнение в Република България ще наградят и допълнят мерките, предвидени в Националния план за дискриминация за 2006 г.

Планът за действие включва три специфични цели за борба с дискриминацията – посредством информиране на хората за техните права и задължения в промяната на техните нагласи и поведение. Тези три специфични цели са:

- да се подобрят познанията за дискриминация и мотивите за такова поведение посредством провеждане на изследвания;
- да се укрепи капацитетът за борба с дискриминацията чрез насърчаване обмена на информация за мерките, прилагани от различни институции на държавната власт, местното самоуправление, неправителствените организации и тяхната ефективност;
- да се засили чувствителността на обществото за важността от борбата с проявите на дискриминация и мерки, които се предприемат за защита на хората от неравносложно третиране.

Планът е минал на съгласувателна процедура. Съобразили сме се с всички бележки, които сте направили. Много голяма част от тях са приети и мисля, че можем да пристъпим към неговото прилагане с една единствена уговорка само – че тук имаме партньорството и на Комисията за защита от дискриминация, Омбудсмана и неправителствените организации.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: имате ли въпроси допълнителни становища по точката? Не виждам.

Точката се приема.

Точка 14

Проект на Становище на Министерския съвет по конституционно дело № 9 за 2006 г.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Внасям проект на становище на Министерския съвет по конституционно дело № 9 за 2006 г. То е образувано по искане на Общото събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд за установяване на противоконституционност на разпоредба 54 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията, както и на съответствието ѝ с международните договори, по които Република България е страна. Водихме подробен разговор с г-жа Маринска. Становището на юристите на Министерския съвет е, че няма основание в искането до Конституционния съд и предлагам да подкрепите становището, което ви е представено.

Имате ли въпроси? Няма.

Точката се подкрепя.

Точка 16

**Проект на Решение за създаване на
Междуведомствена работна група за
наблюдение и анализ на цените на
потребителските стоки и услуги**

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Овчаров, как мина съгласувателната процедура?

РУМЕН ОВЧАРОВ: Това е следствие от дискусията миналия път. Колегите са обсъдили с министър Василев промени в наименованието на комисията, в някои от текстовете на решението така, че предлагам да приемем решението.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Василев, в този променен вид?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: /кимва утвърдително с глава/

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други въпроси?

СВЕТЛА БЪЧВАРОВА: Все пак става въпрос за потребителски стоки или продоволствени стоки? Защото продоволствените стоки са в основата си движение на цените по продоволствени вериги и анализът само на потребителската стока няма да доведе до нищо, което да доведе до съответно изводи за промяната.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Част от потребителските – поне по общата логика.

СВЕТЛА БЪЧВАРОВА: Говоря за основни продоволствени стоки, като зърно, което формира цените на всички останали продоволствени стоки и за това се следи продоволствената верига.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други?

ИВАНКА ХРИСТОВА: Министерството на труда и социалната политика е представило едно становище – вероятно доста късно, виждам, че е с дата 17-ти. Предложението ни е в тази група да участва и представител на Министерството на труда и социалната политика. Естествено, че акцентът е икономически, но все пак не трябва да се пренебрегва и социалната цена, която ще понесат хората, имайки предвид увеличението на цените евентуално. Ако не представляват проблем нашето предложение е да има и такъв участник.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Министър Овчаров, има ли някакви специални съображения, поради които не желаете това да не се нарича Междуведомствена работна група, а примерно Държавна общественно-консултативна комисия?

Говорихме миналия път – наименованието “държавна общественно-консултативна комисия” според мен е по-добро поради това, че имаме изрично основание в Закона за администрацията, че Министерският съвет я създава с постановление и, че има две ключови думи – обществена и консултативна.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Никакви съображения нямам.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Ако нямате проблем тогава ние ще направим акта като постановление за създаване на държавна общественно-консултативна комисия.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Искам да ви напомня, че идеята и инициативата беше моя, защото най-малкото е хубаво Министерският съвет да има пълнотата на информацията и анализа на състоянието на движението на цените на различни стоки и услуги особено в първите месеци на членството в Европейския съюз, когато най-много се променят цените във връзка с напасването към ситуацията в общия

европейски пазар. Защото с цялостна такава информация аз лично, като министър-председател, не разполагам и по-скоро се ориентирам по медиите къде какво се е покачило и интерпретации защо. Най-малкото според мен е полезно да знаем какви са всички параметри в движението на цените за различни стоки и услуги, които са от значение за потребителите, причините и най-малкото да имаме възможност да обясним ясно пред обществото, защото в България всичко се отправя към правителството по въпроса каквото и да стане.

Мисля, че си заслужава да се подкрепи точката след дискусията, която имаме и миналия път – в променените текстове, които засягат функциите и задачите на тази работна група.

Аз лично подкрепям да се нарича държавна общественно-консултативна комисия, за да личи и гражданският елемент на участие на потребителите, на други неправителствени организации, за да могат и те да бъдат съпричастни към тази ситуация, която така или иначе се развива.

Споменах ви – в България напоследък всички увеличения, които нямат понякога достатъчно обосновка се обясняват с членството ни в Европейския съюз. Давам пример с в. “Труд” – от 1 януари е увеличен с 20 ст., защото сме били в Европейския съюз – така обясняват на покупателите на вестника! И маса други примери могат да се дадат.

Смятам, че най-малкото е и полезно да се знае в бизнес средите, че този процес се наблюдава по някакъв начин от държавата и обществото. Това е организация за протичане на този процес.

Мисля, че няма проблеми МТСП да участва.

Въпросът е, господин Овчаров, колко регулярно би заседавала тази комисия, каква информация ще представя на Министерския съвет – как го виждате?

РУМЕН ОВЧАРОВ: Общо взето по някакъв правилник ще работи тази комисия. След 15 дни трябва да имаме някаква информация, ще трябва да се справим.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре.

Не виждам възражения. Точката се подкрепя.

Подгответе правилника, за да знаем на какъв период да очакваме някаква информация.

Точка 17

Доклад относно одобряване на доклад за мерки и действия на финансово и организационно подобряване на дейността на “Български държавни железници” ЕАД, Национална компания “Железопътна инфраструктура” и Национално предприятие “Транспортно строителство и възстановяване” и финансово оздравяване на железопътния сектор

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Всички имате представен материала, който е с достатъчно брой приложения, които изцяло показват логиката на оздравителния план, който ние приемаме. Ще се опитам максимално кратко да представя пред вас тези основни положения.

През изтеклия период Министерството на транспорта и ръководството на Национална компания “Железопътна инфраструктура” /НКЖИ/ и “Български държавни железници” ЕАД /БДЖ/ предприеха редица мерки, касаещи намаляването на разходите, осигуряването на

допълнителни средства за превозвача БДЖ, предоставяне на допълнителни средства от републиканския бюджет на железопътната инфраструктура. Извършен беше и пълен анализ на дейността на двете предприятия и със заповед на министъра на транспорта възложих на ръководствата на двете предприятия изготвяне на доклад със съответните конкретни решения.

Предлагаме няколко организационни мерки и първата, най-важната мярка, това е преструктурирането на двете предприятия - превозвач и инфраструктура.

В БДЖ се обособяват три подразделения:

- товарни превози;
- пътнически превози;
- тягов подвижен състав - това са предприятия за локомотивите.

В НКЖИ се обособяват четири подразделения:

- управление на движението на влаковете и капацитета;
- енергетика;
- сигнализация и телекомуникация;
- ремонт и поддържане на железния път и съоръженията.

Преструктурирането на двете предприятия ще бъде поетапно. От 1 януари започва структурирането на подразделенията - да функционират като подразделения към БДЖ и към НКЖИ, и от юни месец - след като се види конкретно дейността, която изпълняват - вероятно ще преминат като дъщерни дружества на тези две предприятия.

Целите са: оптимизиране размера на инфраструктурните такси; оптимизация на тарифите за превоз на пътници и товари; създаване на условия за подобряване състоянието на подвижния състав; създаване на

условия за инвестиции в нов подвижен състав; създаване на електроразпределително предприятие; укрепване на административния капацитет за усвояване на средствата за инвестиции от държавния бюджет и европейските фондове, а също така и създаването на телекомуникационно предприятие към железопътната инфраструктура.

Предвижда се и провеждане на преговори - след като се обособи, като дъщерно дружество - "Пътнически превози" да се реструктурира като смесено дружество с друга администрация. В момента се водят разговори и с Дойчебанк така, че да имаме възможност при инвестиции от друго железопътно предприятие по-бързо да съумеем да подменим железопътния парк. Наистина това звучи доста оптимистично, но се надявам, че ще направим всичко възможно, за да постигнем целите, които сме си поставили.

Дълго време водихме дебати за това по какъв начин трябва да бъде структуриран железопътният транспорт, за да бъде ефективен. Мненията са толкова различни! Чувствам безизходица и във вижданията на големи експерти, които са работили в железопътния транспорт. Вече няма в Европа един ясен модел, който можем да го вземем и да го приложим в страната. Всяка една страна - в зависимост от състоянието, от условията, при които работи железопътният транспорт - предприема свои конкретни структурни промени, разбира се базирани на европейските директиви.

Очакванията ни са: повишаване степента на безопасност на превозите на товари и пътници; повишаване на конкурентоспособността на железопътния транспорт; ефективно усвояване на средствата от европейските фондове и създаване на възможности за използване на

публично-частното партньорство в железопътния сектор - това, което говорих за тези три смесени предприятия.

С няколко думи искам да споделя и за задълженията, които в момента предприятията имат. Те са дадени в справката. Задълженията на НКЖИ са от порядъка на 294 млн., на БДЖ са 298 млн., от които дългосрочни задължения са 152 млн. През тази година успяхме да намалим с 18 млн. задълженията спрямо миналата година. На железопътната инфраструктура задълженията са 126 млн. Железопътната инфраструктура е длъжник до голяма степен на държавата - говоря за данъчни задължения, разчети по ДДС и данъци по Закона за физическите лица. Но голямото задължение - данъчно задължение по ДДС - идва от това, че БДЖ не плаща и дължи големи суми за инфраструктурните такси на самото НКЖИ, а то е фактурирало включително с ДДС. Много по-сериозна е ситуацията в БДЖ. Там задълженията към НКЖИ са 100 млн., към НЕК са 53 млн., към "Сиенс Германия" са 17 млн. по договора, към "Лукойл България" са 14 млн., към Еврометал са 12 млн. - това е цесията, и общо към други доставчици е от порядъка на 52 млн. Рязко е спаднало задължението към персонала на двете предприятия.

За да постигнем частично някакво оздравяване е необходимо и да се премине към продажба на неоперативни имоти.

Какво предлагаме?

Към момента НКЖИ има 27 имота, които по дадени пазарни оценки са от порядъка на 80 млн. лева, с различна степен на готовност за реализация на продажбите.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Частна или публична държавна собственост са?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Една част от тях са частна, но има и публична държавна собственост. След като утвърдим програмата ние веднага ще пуснем следващите действия, при които тези, които не са частна, да вземем решение за преминаването ѝ като такава. Представили сме ви пълен списък на имотите, които са с неоперативни цели, а също така и график за времето, в което ще бъдат продадени. В БДЖ са 11 имота, които са на стойност 14,3 млн.лева.

Безспорно трябва да се предприемат мерки - вероятно това може да стане чрез прехвърляне на имущество от едното предприятие на другото - за да можем да изчистим вътрешната задлъжнялост между БДЖ и НКЖИ. За съжаление при голямото деление на двете предприятия, по-голямата част от собствеността на железопътния транспорт е останала в НКЖИ и много малка част в БДЖ. Затова виждате и голямата разлика в продажбата на неоперативните имоти - близо осем пъти е повече в НКЖИ.

Независимо от това на нас ни е ясно, че и с тази мярка ние няма да можем да се справим с проблема. Необходимостите са много големи. Вие видяхте и задълженията какви са. Ще направим всичко възможно да се увеличат приходите в БДЖ и в НК "Железопътна инфраструктура" именно чрез тези мерки и чрез създаването на предприятия и повишаване на контрола по разходване на средствата и така да се каже, персонализиране на всяка една от отговорностите. Затова общото мнение е, че трябва да се направи тази крачка към структурната реформа, трябва да се започне продажбата на тези неоперативни имоти. Аз лично възложих да не бъде само за средства, които ще бъдат за изчистване на задълженията, а да се раздели на две - инвестиции, които ще направим след продажбата в двете предприятия, и

изчистване на задължения. Имате справка за това, включително сме споменали точно къде ще бъдат инвестициите и съответно към кои длъжници ще издължим задълженията.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Какво е съотношението между инвестиции и разплащане на задължения?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: По-голямата част, точно като процент не мога да кажа, но по-голямата част господин министър-председател е за изчистване на задълженият. Ние имаме много сериозно притеснение. При 298 млн. задължения на БДЖ, ние сме непрекъснато в риск някой от кредиторите на БДЖ да ни обяви в несъстоятелност! Трябва да търсим пътища да излезем наистина от тази тежка ситуация. Това е така да се каже първата стъпка. Считам обаче, че тя няма кардинално да реши проблема, тъй като тук става дума за много повече средства. Мисля, че това е една препоръка на финансите, която аз изпълнявам в момента.

Надявам се, че с този подход и приоритетите, които предварително ги приехме и ще ги изпълним, ще облекчим до голяма степен инфраструктурата така, че косвено да може и превозвачът да ползва съответно един облекчен товар по отношение на таксите, които трябва да плаща на железопътната инфраструктура. Вече направихме един експеримент тази година - с 20 млн. ще намалим разходите на БДЖ към НКЖИ, тъй като в бюджета включихме, че отпускаме целево 20 млн. за текущи разходи, с което ще свалим най-вече на пътническите превози инфраструктурната такса.

Много може да се говори, но по-добре да спра до тук и, ако има конкретни въпроси от колегите министри с удоволствие ще отговоря.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Господин премиер, моят въпрос не е свързан пряко с точката, която разглеждаме, но ми прави впечатление на страница 9 от материала, касаещо жп-гара "Пионер". това е една много голяма площ. Не може ли тя да бъде закупена от държавата за изграждане на административни сгради? Мисля, че всичко това е в една площ там, така както се ориентирам тук. Нуждите от административни сгради, включително съдебни сгради ще расте.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Във връзка с това, което каза господин Мавров и с изложението на министъра на транспорта, искам да обърна внимание, че в момента в София има глад за територии в урбанизираната част. Голям е недостигът! Фактически тези приблизителни изчисления, които са направени в последната колонка, аз очаквам, че те ще надхвърлят многократно очакванията, тъй като в момента са изчислени около 150 евро на квадратен метър, а цените се движат над 500, а в централната градска част към 1500 евро на квадратен метър.

Тъй като това е една много добра територия - близо до парка - да очакваме, че, ако се спази принципът на Закона за държавната собственост, както е посочено в доклада, и тези територии бъдат обявени на прозрачен търг, наистина БДЖ ще може да реши някои от финансовите си проблеми с приходите.

Поради това по-скоро не подкрепям предложението на господин Мавров държавата да се възползва от този терен.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Къде точно се намира тази гара "Пионер"?

ОТ ЗАЛАТА: Срещу парка – Дианабад.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Нека да отговоря на тези два въпроса, докато възникнат други.

Още по-удобно за административни сгради е гара Сердика. Това е точно до МВР-болница. Мостът го няма вече, до пътя е. Там сме изчистили вече терените. Имаше един много голям спор с общината.

По принцип г-жа Каменова е права – очакванията са при един открит търг сериозно да нарасне цената на имота, който е закупен. Вече въпрос на преценка е от страна на държавата след съответен анализ спрямо другите имоти – една средна цена Министерството на финансите или Министерският съвет да реши - и да ги предадем на БДЖ и ги закупим от там. Мисля, че гара Сердика би било едно много добро място за създаване на такъв административен център, включително и сити на София. Там площите са много – идеално място! Ние сме разговаряли с министър Джевдет Чакъров – той искаше около декар и половина за строителство на екологично министерство и т.н.

Аз приемам една такава идея, но единствено с молбата да не ощетяваме железниците и да го приемем, като една средна пазарна цена, на която наистина се постигат сделки и тези пари да отидат съответно в НКЖИ.

Гара Пионер е добра територия за жилищно строителство. Тя се намира изцяло в гората. Това е на завоя на Симеоновско шосе по пътя към Дианабад, свързана е с кв. Изток. Може би сте забелязали, че там са отредени няколко имота, но по този начин е изготвен ПУП-а от дълго време и за това сега ние се чудехме дали да ги обобщим като една обща територия или съответно като по-малки територии. Трудно е да кажем по кой път ще спечелим повече средства, на тук има възможност пък и

да се обявят включително тези няколко терена за обща продажба така, че няма смисъл да променяме в този момент ПУП-а.

Има един интерес обаче от страна на общината и ние водехме преговори – два от имотите, които са включени тук – това е жп-линията, която от Цариградско шосе достига до Дианабад, т.е. до самата гара – околоръстната жп-линия. Включително и от гара Пионер до Хладилника. Там обаче няма почти никаква инфраструктура, тя минава изцяло през гората и аз мисля, че там не може да се направи нещо сериозно.

Общината искаше територията на жп-линията – тя е една доста тясна ивица между две улици – за обезщетение, като ние им поставихме условието на база на това те да ни прехвърлят предгаровото пространство - говоря за ларгото отдолу – и съответно да го включим в една бъдеща концесионна сделка за Централна гара София. Те бяха много активни и изведнъж тази активност отпадна. Вчера разговаряхме с кмета Борисов и той каза, че не са се отказали. Но е възможно е съответно да се направи една подобна замяна.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли още въпроси?

РУМЕН ОВЧАРОВ: Това може би ще помогне, но аз си мисля, че то няма да реши проблема на БДЖ.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Няма да го реши – да.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Колко ще вземем от тези всичките гари, като ги продадем? Ще вземем 100 милиона – дори като гледаме 100 е може би оптимистична цифра. Може и да не е оптимистична, но при положение, че задълженията са 280 милиона какво ще направим ние с тези 100 милиона!? На практика ще отложим така да се каже агонията

на БДЖ с още няколко месеца, ще позакърпим исканията на няколко от големите заемодатели за известен кратък период от време.

Аз и друг път съм го казвал – трябва много ясно да разберем какво искаме да направим с българските държавни железници. Искаме ли да ги има и, ако ги има значи трябва държавата да възприеме някаква философия за това какво прави с тях или искаме да ги нямаме. Или искаме просто бавно стъпка по стъпка да ги унищожим. А според мен всички сме убедени, че без железници няма как да бъдем.

Знам, че е изключително трудно да го мислим по този начин в общите схеми на пазарната икономика, но очевидно първо инфраструктурата има нужда от много сериозни инвестиции; очевидно самата БДЖ има нужда от много сериозни инвестиции от гледна точка на изпълнение на всички изисквания, за това моето разбиране по въпроса е, че трябва наистина да помислим как решаваме стратегическия въпрос, а не закърпването на положението.

Ако трябва да се търсят – г-н Мутафчиев сигурно има визия за това – да видим какво идва от структурни фондове, какво идва от Европейския съюз, какво е необходимо и може да се вземе от някакви заеми от банки. Ако трябва – държавата да се ангажира с някаква еднократна субсидия – казвам еднократна субсидия – с оглед повишаване на техническото състояние, подобряване качеството на услугата и т.н., и т.н., но да знаем, че след този период от време вече имаме едни железници, които са на някакво равнище конкурентоспособни и могат да работят в нормална пазарна среда. Ние сега ги държим в едно състояние, в което те са неконкурентноспособни, непрекъснато се опитваме да ги спасяваме с някакви палиативни мерки и отлагаме някаква сериозна визия и решение на този въпрос.

Не съм против това – пак казвам, но просто си мисля, че трябва да го мислим. Не знам дали само формирането на тези 3-4 поделения кардинално ще промени нещата. Дали не са необходими някакви действително по-кардинални и финансови стъпки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други въпроси или становища?

Господин Мутафчиев, заповядайте!

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Аз съм отворен за предложения и Министерството на транспорта, включително икономиката, ако има конкретна визия по какъв начин да се развива железопътният транспорт с удоволствие приемаме един подобен разговор. Дебатът по оздравяването на БДЖ и на железопътната ни инфраструктура продължава.

Аз съм съгласен с г-н Овчаров, че с тази стъпка ние кардинално няма да решим нещата, но то поставя на съвсем различна основа съществуването на железопътния ни транспорт. Той казва “аз не знам дали тези няколко предприятия ще променят нещата”. Да, обаче имаме и законови пречки примерно по отношение на създаването на едно електроразпределително дружество и това сме го говорили с него. Тези дружества трябва да донесат приход. Същевременно ние намалихме разходите на БДЖ с конкретни действия.

Това са конкретни стъпки – да. Но целта каква е? Целта е да извлечем печелившите дейности, да се опитаме изнасяйки ги след един сериозен анализ на дейностите, които губят да можем да предприемем някакви мерки. Защо? Защото в момента, ако не го направим това разделяне на поделения всичко се смесва отново и не може да се намери

в края на крайщата голямата пробойна откъдето изтичат средствата в железниците.

Но едно е ясно – без ясен ангажимент на държавата по финансирането на железопътния ни транспорт няма в никакъв случай да успеем с мерките, които предприемаме – със собствени имоти продажба, със съответно минимално увеличение на бюджетната субсидия или така наречената обществена услуга, която плаща държавата. Трябва да се търсят възможностите.

Аз мисля, че с тези три предприятия ще подпомогнем до голяма степен, но само едното засяга БДЖ, където са големите дългове, а другото е в железопътната инфраструктура. Аз там съм оптимист – там по-бързо могат да бъдат решени нещата. Големият проблем е с превозвача! И можем да седнем и с министър Орешарски – аз ще му предложа един вариант, да видим по какъв начин вътрешната задлъжнялост, защото там са 100 милиона. Ако тези 100 милиона ги решим между НКЖ и БДЖ смятам, че няма да има никакъв проблем. Независимо, че балансът показва, ако тези 100 милиона те са си ги получили от БДЖ те нямаха да имат никакви задължения, защото задълженията на НКЖ също са съответно 100 милиона – при една проста сметка.

Но лично моето мнение е, че със структурирането вече са дава една съвсем нова визия за развитието на железопътния ни транспорт и един друг подход към проблемите на железопътния ни транспорт.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други въпроси?

Аз мисля, че предложението е стъпка в правилна посока. Действително се нуждаем от по-цялостно виждане за дългосрочно за БДЖ и за НКЖ, най-вече по отношение на тяхната

конкурентоспособност. Защото много пъти министър Мутафчиев ни е докладвал за рисковете за сигурността на превозите и за пътниците също така – за тяхната сигурност, най-вече свързано със състоянието и на инфраструктурата на НКЖ, но и на БДЖ.

Имам един въпрос във връзка с очакваните пазарни цени, които са посочени. Средец – заводът, който се приватизираше чрез публичен търг, доколкото си спомням, където наддаваха за земята – там се получиха към 90 милиона лева нали?

ОТ ЗАЛАТА: Да. 121-122 декара, към 800 лв. на квадратен метър. Но то е в този район, докато бившата гара Сердика е малко по на север и са по-високи цените.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Те – цените, растат постоянно. Опитвам се да оценя колко постъпления биха могли да дойдат от продажбата.

Значи във всички случаи, господин Мутафчиев, трябва да се правят търгове и да няма никакво съмнение, че става дума за публично наддаване, че който даде най-много той взема.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Открити търгове и, ако го приема Министерския съвет – всичко да бъде на открити търгове.

АСЕН ГАГАУЗОВ: С изключение на няколко декара, за които да си направим проекти за административни сгради. Ако трябва ще ги плащаме, ако трябва ще ги вземем така, както от ГУСВ ги взехме, но това трябва да го направим.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това беше друго уточнение, което искам да направя по самия списък, защото не се ориентирам кое къде е. Нека г-н Мутафчиев заедно с министъра на регионалното развитие, с областния управител – ако е необходимо, да огледаме на картата на

София къде са разположени тези терени, дали има подходящи от тях, които бихме могли да ги вземе Министерският съвет и да се започне един дългосрочен подход за изграждане на административен център.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Нямам против това, но нека да бъде възмездно. Аз съм за, но възмездно.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Възмездно – да, но срещу колко.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: И още една препоръка – това да се съгласува с общината, тъй като вече имаме приет Закон за общия градоустройствен план и дали това е предвидено наистина този терен за административни сгради по общия устройствен план.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Кой терен?

ЦВЕТА КАМЕНОВА: За Сердика става дума.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Тъй като споменахте областния управител – ние сме предвиди методиката, по която ще се извършва продажбата. Тя ще става от самите предприятия така, че постъпленията да пристигнат при тях, а те ще представят вече акта за това на областния управител. Като методика е описано в моя доклад – надявам се, че сте го видели.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре. Значи принципно точката се подкрепя само трябва да огледаме списъка с оглед нуждите на държавната администрация.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: На Сердика – тя е разделена и освен ние общината също има 35 декара.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Нали общината непрекъснато иска от армията!?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Близнаков, елате и вие, за да обсъдим и вашите имоти. Ще обсъдим заедно с имотите на

Министерството на отбраната общо! Заповядайте при мен, г-н Близнаков.

По повод на този въпрос ние трябва да обсъдим, ако например намерим подходящ терен независимо от кое министерство се взема – идеята беше да се прави с публично-частно партньорство, за да не се дават директно пари от бюджета. Инвестиционен интерес сигурно ще се намери. Поне аз така разсъждавам. Ако имате други идеи за финансиране на подобно мащабно строителство? Подходящ терен – едно, второ - важното е да се намери схемата за финансовите източници.

Добре. Ще направим такава среща при мен – в търсене на конкретните възможности.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Одобрява ли Министерският съвет доклада, господин министър-председател?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Като цяло го одобрява с изключение на списъка, както стана ясно, който трябва да се уточни.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Ако е с изключение на списъка това означава, че не може да се започне да се продава?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Не може да започнете да продавате, докато не решим ние какво правим – дали има нужда нещо за държавната администрация.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Ако се проточи два месеца това значи тази година...

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Няма да се проточи два месеца, господин Мутафчиев, ще погледнем бързо този въпрос, защото е важно, тъй като от година и половина говорим за това, че имаме нужда от административни сгради и до сега нищо не сме направили!

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Аз предлагам друго. Понеже има имоти, които са в провинцията, нека гара Сердика фактически да уточним и в решението да бъде така: до уточняване на нуждите на държавата за парцели на територията на гара Сердика, и да пуснем останалия списък, да го одобрим при това условие?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: До уточняване на нуждите на държавата на територията на София. Защото аз не знам къде е гара Сердика, дали това е най-подходящо, дали можем да направим няколко. Разбрах къде е, но нека да погледнем нещата реално и ще го направим бързо.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Т.е. ще приемаме на вносител и ще се уточните.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: На вносител – да, и след тази среща – конкретният списък.

Господин Орешарски, искахте да кажете нещо?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Исках да кажа, че е изключително спешно, защото все повече държавни звена започват да излизат под наем и формиране задел в бюджета за плащане на наеми, което е...!?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Да, и за това трябва да се търсят фундаментални решения. На срещата междувпрочем ще участва и г-н Близнаков.

Добре. Точката се приема на вносител, за да уточним евентуално има ли възможност за държавната администрация.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Щом сега не приемаме списъка това значи ли, че аз на следващото заседание на Министерския съвет трябва да внеса списък, който да бъде одобрен?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Приемаме го на вносител.

Точка 18

Проект на Решение за одобряване проект на изменение на анекс III.1 на финансовите меморандуми между правителството на Република България и Европейската комисия за изпълнението на проекти по програмата ИСПА, одобрени в периода 1000-2006 г.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Изменението в анекса засяга няколко аспекта, свързани с юридическите лица, които могат да участват в търгове, предмет на договорите, както и произхода на стоките и материалите, с измененията всъщност, и отговаря на изискване от Европейската комисия и инициативата за изменение - идва по линия на Европейската комисия.

Предлагам да подкрепим и да упълномощим националния координатор по ИСПА г-н Дацов да подпише измененията.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Имате ли въпроси? Няма.

Точката се подкрепя.

Точка 19

Проект на Постановление за създаване на Единен информационен портал за обща информация за управлението на Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз в Република България

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Целта е по-голяма информираност и прозрачност при управление на фондовете. Под обединени в единен информационен портал разбирате електронна страница, която да има официален характер и да обединява по същество сега съществуващите

страници на различните министерства, които имат отношение към фондовете.

Естествено, предвидено е съдържанието, механизмът на включване на информация, достъпът до информация и други технически въпроси. Достъп до попълване на информация имат всички министри, които управляват оперативни програми. Координацията ще остане на звеното в Министерство на финансите, което се занимава с координация на фондовете. Това е съвсем накратко.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Кога ще бъде готов порталът, г-н Орешарски, за да има прозрачност за обществото?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Месец – два (измислям малко).

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Да не стане пак шест – седем?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Господин премиер, той ще се базира на съществуваща страница, която я има и сега. Тук е упоменато: www.eurofond.bg. Фактически е подобряване на тази страница и вкарване на информация, която и сега я има по другите министерства? Не че техните страници ще се затворят; те пак ще си стоят, но ще има едно обобщено място, на което се знае, че като влезе потребителят от местната администрация или потенциалният бенефициент, няма да види само информацията, примерно, която я има при г-н Овчаров, а ще може да види цялата информация, в т.ч. регламентите от Европейския съюз, правилата, които ги има, наръчници, указания, апликационни форми.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси?

Господин Костадинов, честит имен ден!

АТАНАС КОСТАДИНОВ: Благодаря Ви, уважаеми г-н премиер. Ако позволите, държа да отбележа, че ние сме дали своите възражения, тъй като за нас е регламент 10 83/2006, но Общността задава реда и начина, по който се извършва информирането. В

контекста на този регламент 10 83, отговорност за това имат управляващите органи, тяхно задължение е.

Казали сме своите забележки. От Министерство на финансите не са приети. Не смятам, че ако няма разбирателство по този въпрос, ще нарушим процеса на отстояване на Структурните фондове, но държа да ги отбележа, тъй като според нас има известно разминаване между термините и опита за регулация – нещо, което регламент 10 83 не предполага. Създава се постановление на Министерски съвет за един сайт, който вече съществува и според нашето ведомство се вменяват координационни функции, които не присъстват в регламента.

Смятам, че ако се вземат предвид нашите забележки...

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Няма да се вземат предвид, господин Костадинов.

АТАНАС КОСТАДИНОВ: Както прецените. Аз излагам доводите на нашето ведомство.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Предлагам да подкрепим проекта на постановление на Министерския съвет, първо, защото за обществото, за бенефициентите, за бизнеса, за всички е полезно да знаят, че има възможност на едно място да получат цялата информация, стига да си направят труда. Нищо не пречи на управляващия орган на Министерство на околната среда и водите да информира самостоятелно, съобразно всички регламенти.

Но вие знаете много добре, че едно от дежурните обвинения, които ще се отправят във всички случаи към правителството, е, че няма ясни и прозрачни процедури, няма ясна информация, че нещата се крият и защо – за да вземат едни кои си бенефициенти приоритетно. Затова трябва да направим необходимото, за да има: първо, максимална информация, публичност и прозрачност; второ, когато има възможност да е на едно място, е най-добре. Вие по-добре мислете в МОСВ за

акредитация. Много усилия трябва да се положат – февруари ви е проверката.

Други бележки? Няма.

Точката се приема.

Точка 20

Проект на Решение за изменение на Решение № 596 на Министерския съвет от 2003 г. за увеличаване на състава и издръжката на мисията на Република България към Европейската общност в Брюксел с цел адекватно поемане на функциите и подготовката за трансформирането ѝ в постоянно представителство на Република България към Европейския съюз

РУМЕН АНДРЕЕВ: Надявам се, че съдбата на това предложение няма да последва съдбата на първото наше предложение, защото действително необходимостта от още една бройка за Министерство на вътрешните работи в бъдещото представителство или в сегашната мисия е съвсем очевидна и наложителна. Материята е твърде специфична. Задълженията, които поемат нашите експерти в Брюксел, са все по-увеличаващи се. Мисля, че предложението е съвсем уместно.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колко бройки имате сега?

РУМЕН АНДРЕЕВ: Две. Искаме още една.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Аз също подкрепям, но бих предложил, г-н премиер, понеже периодично минават такива материали, не зная дали да не си кажем: дайте който каквото иска, примерно, в рамките на две-три седмици да си направим предложенията. Аз също ще искам една бройка не за друго, защото ние участваме в два съвета – веднъж участваме заедно с г-н Овчаров по конкурентоспособност, където върви

науката и втори път участваме в образование, култура и аудиовизия. Но мисълта ми е: дайте да го направим наведнъж и всеки да си направи сметката, да кажем, че в рамките на една година повече няма да променяме този щат.

Иначе аз съм съгласен, нека ги подкрепим. Те имат доста работа там. Но някак си да видим нещата малко по-общо.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Дайте ги при г-н Калфин. Концентрирайте предложенията си. Част от министерствата ги няма и пак няма да си дадат предложенията. После ще кажат “Защо ни забравиха нас?” Които сте тук давайте предложенията при г-н Калфин да ги обобща.

Конкретната точка – да я подкрепим!

Точка 21

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за ратифициране на Техническото споразумение между Министерство на отбраната на Република България и Министерство на отбраната на Република Кипър, Министерството на националната отбрана на Република Гърция и Министерство на отбраната на Румъния за създаване на многонационална бойна група на Европейския съюз с Гърция като водеща страна, и с участието на Република България, Република Кипър и Румъния, подписано на 13 ноември 2006 г. в Брюксел

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Целта на тази бойна група е да изпълнява хуманитарни и евакуационни задачи в операция на Европейския съюз за управление на кризи, по смисъла на чл. 17, ал. 2 от Договора за Европейския съюз. Групата е със срок на оперативна готовност 6 месеца, считано от 1 юли т.г.

С предлагания проект на документ България предава личния състав и техника в бойна единица на Европейския съюз. Тя може да бъде активирана с решение на Европейския съвет. Тези обстоятелства налагат, на основание на чл. 85, ал. 1, т. 1 от Конституцията на Република България, Народното събрание да ратифицира със закон техническото споразумение.

Техническото споразумение е рамков документ, който определя общите принципи за формиране на Многонационална бойна група. При взето решение на Европейския съвет за участие в дадена операция за управление на кризи групата се активира и развърща под оперативното командване на Гръцкия оперативен щаб. Предадените сили от участниците преминават на оперативно подчинение на командира на операцията при пристигането им в точката на сбор на групата на територията на Република Гърция. В случай на използване на Многонационалната бойна група в операции на Европейския съюз за управление на кризи всеки участник запазва правото си своевременно да откаже участие поради причини от национален интерес. Всеки участник логистично осигурява своите сили, освен ако не се уговори нещо друго.

Постъпили са бележки от Министерство на външните работи и Министерство на образованието и науката, които са приети и отразени в документите. Финансовите средства, които са предвидени за 2007 г. от бюджета на Министерство на отбраната, са 5 110 737 лв.

В случай на възникване на кризисна ситуация, България ще участва при развърщане със 104 души.

(Министър-председателят излиза от залата и заседанието започва да се ръководи от заместник министър-председателя и министър на образованието и науката Даниел Вълчев).

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря на министър Близнаков. Колеги, заповядайте за становища и въпроси! Няма.

Решението се приема.

Точка 22

Проект на Решение за одобряване проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Предлаганите изменения са изцяло хармонизационни и засягат регулации, свързани с дейността на банките попечители на фондове за допълнителни пенсионни осигурявания по професионални схеми, също така и начина, по който се предоставя информация. Третият тип промени е свързан с нови правомощия на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор - придобива възможност да забранява на банка попечител, действаща на територията на страната, да изпълнява разпорежданията на институциите, които са отвън, за депозирани средства в пенсионни схеми и за комуникация с БНБ. Това са основните промени.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря Ви. Заповядайте за становища! Няма.

Решението се приема.

Точка 23

Проект на Постановление за изменение на Устройствения правилник на Агенция "Митници", приет с Постановление № 1 на Министерския съвет от 2001 г.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Всъщност приемане новия устройствен правилник след извършените изменения в дейността на

Агенция “Митници” и закриване на митническите пунктове на границите с Румъния и Гърция.

Чисто пропорционално погледнато, съкращенията можеше да бъдат по-големи, но на този етап ние запазихме и разширихме дейността на мобилните групи, което уплътнява част от персонала. Има незначително увеличение на централата, свързана с определени задачи и намаляваме числеността с 204 човека, като аз лично може би до края на годината или в средата на годината ще докладвам и за резултати – може би в някой от докладите за изпълнение на приходите – и ако е необходимо, ще направим още едно изменение в устройствения правилник, така че да оптимизираме допълнително персонала. Но на този етап бих предложил да не бъдем максималисти, специално за двете приходни агенции.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря на министър Орешарски. Колеги, заповядайте?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Не бих искал в никакъв случай да се заяждам с министъра на финансите, който е шампион и в абсолютна, и в относителна стойност по намалението на бройките. Това намаление действително е около 5% от всичките. Говоря – от Агенция “Митници”. Той самият казва, че би могъл да продължи и по-нататък. Все пак голям процент от границата на страната минава вътрешна за Европейския съюз. Той би могъл да продължи в тази посока. Може би трябва да се помисли дали не е добре да го направим това.

(Министър-председателят Сергей Станишев влиза в залата и поема ръководството на заседанието.)

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Докладвах, че чисто професионално погледнато, бихме могли да съкратим още. Но аз на този етап съм възложил на ръководството на Агенция “Митници” да засили акцизния и мобилния контрол. Все пак при “Митниците” прехвърлихме

управлението на акцизите, а това създава доста работа, междувпрочем. Свързано е с по-сложните прехвърляния на функции между НАП и "Митници", започнали още миналата година. Затова докладвах, че евентуално в хода на изпълнението и на наместването на функциите запазваме готовност за ново оптимизиране на числения състав.

РУМЕН ПЕТКОВ: Подкрепяме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Виждам, че точката се подкрепя.

Точка 24

Проект на Постановление за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точката се дискутираше и на миналото заседание.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Да, аз поставих този въпрос и на миналото заседание. Ако бяхме взели решение в сроковете, в които беше внесена точката, а тя е внесена още преди два месеца, може би днес нямаше да изпадаме в тази ситуация, но ако ние продължим, на практика ние не можем да формираме междинното звено по програма "Конкурентоспособност".

Аз не знам границите, в които трябва да се разполагам. Искам само да ви припомня, че от начало ние искахме 160 бройки. После чрез вътрешни реструктурирания ги направихме на 137, което е внесеното предложение в съвета по административната реформа. Сега на практика искаме 66 бройки, от които 14 ги поемаме с вътрешен ресурс и фактически новите бройки са само 52.

Няма начин да бъде направено повече нещо. Изстискали сме всички вътрешни резерви на самата агенция, на министерството, на

други звена, които са второстепенни разпоредители. Но става дума за назначаване на хора в регионални звена, които са на територията на цялата страна и тези хора трябва да бъдат подбрани с конкурси, трябва да бъдат обучени, за да могат да проведат съответните конкурси и т.н. по програмата, която е най-масовата програма, по която ще бъдат финансирани над 1500 проекта, които трябва да бъдат прегледани. Нали си представяте, че за 1500 проекта ще има сигурно 10 хиляди кандидата! Това е огромна работа, която просто няма как да бъде свършена без необходимите хора. Това е минималното, което е необходимо в момента.

Аз много моля, знам всичките възражения, които ще възникнат, но Министерският съвет да вземе съответното решение, защото иначе – пак казвам, просто ще провалим програмата. А това е програмата, която има най-реален шанс да стартира максимално бързо с реално получаване на пари още от септември месец тази година.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, г-н Овчаров. Заповядайте за въпроси и становища.

Направено е усилие, както разбирам, да се ограничат бройките, които се увеличават.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Това е максималното. То е написано в доклада. Намалили сме бройките, изстискали сме всички звена като ресурс.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Подобно предложение ще ви внесе другата седмица.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Аз в никакъв случай не съм против министър Овчаров, изобщо! Смятам, че той е прав в това, което казва и, за разлика от много други от нас, е положил усилия да намали, да кажа, тройно, горе-долу първоначалното си искане. Тоест това е демонстрация на сериозни усилия.

Моят въпрос е съвсем принципен и тук ще ви помоля за глобално решение на този въпрос. Бих искал на оперативно или когато кажете, ако искате – и сега, да ви кажа каква е глобалната ситуация. Защото отсега нататък може да се приготвим, като за всяко заседание на Министерски съвет в следващите няколко седмици може да се абонираме за една точка вътре, която е същата. Примерно, ето, министър Гагаузов казва, Министерство на земеделието и горите искат трицифрено число, Министерство на правосъдието искат 200 и няколко бройки. Ще припомня какви бройки дадохме напоследък – 400 на НОИ и т.н. В един момент ние много скоро ще изядем изцяло всичко, което сме направили досега.

Ако политиката на Министерския съвет е да обърнем досегашната политика и да увеличим администрацията с 10%, нека да го кажем. Може би това е правилно за държавата. Но въпросът е не да казваме, че политиката ни е да намаляваме, а всъщност да увеличаваме и накрая примерно да съм виновен аз, пък вие сте ми свидетели, че всъщност не е така.

Пак казвам, не съм против министър Овчаров, не е той виновен, но вижте няколко факта. За този мандат министерствата, централните управления на министерствата са се увеличили с 9,3%. Тоест ние нямаме намаление в централните ведомства. Горедолу, да ви кажа, изчерпа се желанието на всички министри да съкращават каквото и да е. Сега лавината тръгва обратно. Прогнозата ми е, че тази година ще бъдем повече от 2005 г. През 2005 г. бяхме с много хиляди повече от 2004 г. и с десетки хиляди повече от 1999 г., примерно. Това ли е правилно за държавата? Според мен, не е.

Наистина, нуждаем се от някакво по-глобално решение, да видим каква е политиката на Министерския съвет, защото ако така продължаваме, аз бих предложил да закрием Съвета за модернизиране

на държавната администрация, който беше създаден през 2003 г., горедолу, по мое предложение, без да съм бил негов член в миналия мандат. Единствената му роля, според мен, в предишния мандат беше да разрешава, а не да забранява, тоест, той официално да разрешава увеличаването на бройките само в една посока и ние в момента се превръщаме отново в еднопосочна улица. Голямо напрежение е за увеличение на бройките и никакво желание за намаление. Може би трябва да сменим политиката на Министерския съвет в това отношение.

По наша експертна ли или каква да кажа преценка, има доста въздух в системата в размер на хиляди (няма да казвам десетки хиляди), но много хиляди бройки.

Примерно, в Министерство на земеделието и горите вероятно – можем да проверим с г-н Орешарски следващата седмица колко е цифрата в момента но нищо чудно да има 2000 незаети бройки. Ако няма 2000, те ще са 1000. А те примерно искат сто нови за еди какво си. Но никога не съкращават другите 2000.

В Полицията има 1600 и няколко незаети щата или дори като че греша, защото едните са 1000 и нещо, а другите са няколко хиляди незаети полицейски щата, но искат 21 бройки за еди какво си.

Прекрасно, но тогава да кръстим политиката на Министерския съвет “Увеличение на държавната администрация с 10%”, а не “съкращение”. Наистина ще се чувствам професионално виновен, че сме поели ангажимент да направим нещо, което, така да се каже, ние сме се провалили да го направим. А всъщност кой го проваля? Не съм сигурен. Затова да видим каква е политиката на Министерския съвет и кажете кога. Защото хиляда бройки са в съгласувателни процедури в момента.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Ставаше дума за тази тема и на предишното заседание. Ще направим отделно изнесено заседание на

Министерския съвет по няколко въпроса, които са висящи, които са политически и изискват по-сериозно и спокойно обсъждане в близките седмици.

Принципният въпрос е следният. Първо, има неща, които са свършени с голяма съпротива от министерствата по отношение на съкращаване на бройките. Има и европейски изисквания, които продължават да ваят. За съжаление, Европейският съюз много често под административен капацитет възприема формалния подход, наличието на структура и щатни бройки, които са запълнени, плюс тяхното обучение и прочее.

Аз съм убеден, че много министерства – и винаги съм ви го казвал, че министрите трябва да се държат като политически фигури, а не като главни секретари на съответното ведомство, защото работата на главния секретар е да брани щатните бройки на своето ведомство и ведомствените интереси на администрацията. Но трябва да направим едно по-цялостно обсъждане.

Неизбежно ще трябва да има уплътняване на административния капацитет на редица управляващи органи, най-вече, междинни звена и прочее, които са свързани с европейските фондове, защото тази работа се върши от специалисти, добре подготвени и без тях тя не може да се свърши, обаче ще трябва да обсъдим това в комплекс. Затова към министър Василев, доколкото разбирам, има много искания. Подайте при него това, което е свързано с европейската интеграция и когато обсъждаме, нека обсъждаме в цялостност тези въпроси – на оперативно заседание политическо, за да видим и откъде се компенсира.

Примерно, когато стана дума за допълнителните бройки за разплащателна агенция от Министерство на земеделието и горите, подкрепих г-н Кабил, но изрично водих разговор с него предварително

и той ми каза – потвърди го, мисля и на Министерския съвет – че предстои извеждане на няколкостотин бройки от Национален център за аграрни науки от състава на държавната администрация и това беше силен мотив от моя гледна точка. Около хиляда бройки, които се извеждат от държавната администрация. Така че всеки министър, който иска, да си огледа действително възможностите за съкращаване, реструктуриране и извеждане извън държавната администрация. Както и г-н Василев, и аз няколко десетки пъти съм ви го споделял по различни поводи. Да седнем тогава да обсъждаме.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: За протокола искам да отбележа, че се надявам министър Овчаров да си намери средства от неговия бюджет за новите бройки.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Например, преди десет години в правителството, в което г-н Овчаров е участвал – това не е лично заяждане, това е просто сериозен професионален въпрос – е имало три министерства, които сега са обединени в неговото министерство. Тогава огромен процент от икономиката е била държавна. Тогава същите министерства са управлявали и НЕФТОХИМ, и КРЕМИКОВЦИ, и много други нека. Централните управления на трите министерства, взети заедно тогава, са по-малки от централното управление на Министерство на икономиката и енергетиката днес. Между другото, включвам и себе си, и аз съм виновен, защото аз по мое време не съм съкратил Министерство на икономиката и енергетиката. Просто това тогава не е било държавна политика, не ми е дошло на ум. Наистина, не съм го съкратил. И аз съм виновен точно толкова, колкото всички останали министри по веригата.

Но защо днес Министерство на икономиката и енергетиката, което очевидно има по-малки функции, отколкото трите министерства тогава с една обща администрация, а не с три, защо трябва да е по-

голямо от трите тогава? Ако отговорим на този въпрос, може би ще оправдаем наистина раздуването. Защото, пак ви казвам, този мандат (не говоря за минали мандати) сме увеличили само централните управления на министерствата. Между другото, и аз съм вътре, защото и ние започнахме от нула и сега сме 170 и няколко.

РЕПЛИКИ В ЗАЛАТА БЕЗ МИКРОФОН...

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Г-н Вълчев искаше думата, след това г-н Мутафчиев. Има ли други желаещи?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Г-н премиер, предлагам да въведем някакви регламенти в тези неща. Както предложих за външните бройки за представителството в Брюксел. Нямам нищо против. Ние сега какво правим? Дайте да въведем някакви регламенти и да видим нещата в перспектива.

Добре, приемам, че в този случай или в онзи случай има някаква конкретна необходимост. Връщам ви към разговора, който стана по точка 1, когато аз докладвах закриването на колежа. Всички казват: "Да, принципно си прав, но в този конкретен случай първо, второ, трето." Прав е Василев, "не трябва, не трябва...", но в този конкретен случай, първо, второ, трето".

Има логика в това, да помислим наистина как стоят нещата. Не ме притеснява толкова за централната администрация, ако човек го е направил за сметка на закрита агенция и т.н. Но в тези системи, в които има голямо количество незаети щатове, според мен не е правилно да даваме нови. Заемаш си щатовете и тогава искаш нови. А за това, че трябва в рамките на собствения си бюджет, без да се искат допълнителни средства - аз затова също съм абсолютно съгласен.

Трето, ще ме извини г-н Овчаров, нищо лично наистина, но дайте да приключим с тази практика за внасяне на материали без

съгласуване. Аз не виждам никаква логика за това нещо. В края на краищата какво спешно има в това? Сега ще кажете “конкурси” и т.н.

Но вие го знаете това от една година. Какво спешно има в това? През ноември защо не го съгласувахте? Не мога да разбера кое налага винаги така да се изненадваме. Вие казвате: не сте чели, прочетете доклада. Кога да го прочета този доклад? Пак казвам: нищо лично, понякога се налага, разбирам, че се налага. Но дайте да го правим това наистина по някакво голямо изключение.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Този път пак принципно съм съгласен с г-н Вълчев, но без “но”, а с едно допълнение. Разбира се, трябва да има принципи и точно това трябва да бъдат принципите, но трябва да се добави и още нещо друго.

Излизам от думите, които сподели министър Василев. Все пак и функциите на всяко едно отделно министерство като управление, без наистина да обиждам който и да е друг. Изхождам от това, че като три министерства са били много по-малко, отколкото сега и отпадането на функциите да регулира до голяма степен и работата в държавните предприятия.

Така че не бива да гледаме на всяко едно министерство като общо част от всички министерства, а напротив, всеки един министър да докаже тази необходимост от бройките, които са му. Това – от една страна.

От друга страна, аз миналия път поставих този въпрос, но се надявам министър Василев да вземе мерки и да започнат да мислят по едно такова предложение. Нека да дадем една голяма свобода на министрите да определят своите бройки на база на бюджетите. Защо? Тук се касае пряко до средната работна заплата и възможността съответно ние да намерим кадри с тези конкурси защото министър Вълчев е прав – има свободни бройки. Защо?

Заплатите, които, примерно, са за тези бройки, не удовлетворяват в голяма степен специалистите, които в момента се намират в столицата и не може да намериш и хората, които да ти вършат най-добрата работа.

Така че нека да имаме една свобода, нека да променим закона – да се определя от министъра средната работна заплата, да определя общо бройките, но при един бюджет, който е утвърден от Министерство на финансите и от Закона за държавния бюджет. Това би било един добър принцип, за да може наистина сами ние да си извършим вътре регулацията.

Иначе, продължавайки с постановките на стария закон, всеки един, не само главните секретари, и министрите, ще защитаваме бройките. Асен сега ми казва преди малко: аз първите до февруари си ги съкратих хубаво хората, сега се чудя какво да правя, откъде да взема хора. Така че този технически подход да го премахнем, а да сложим наистина няколко основни принципа, които наистина да доведат до това, което ние сме си поставили като цел, да намалее администрацията, но да повишим оттам качеството на работата, пък и капацитета не с бройки, а с хора, които наистина ще я вършат тази работа.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Искам да подкрепя г-н Мутафчиев, но нека тогава да възприемем или да помислим, г-н Орешарски, последния принцип. Бюджетът на еди кое си министерство, заедно с второстепенните разпоредители – там, където трябва да се прецени дали да е така, е такъв тази година. Догодина расте с това, с което растат бюджетните заплати – свободни сте в този ресурс да се оправите с бройките. В това има голяма логика. И поне да има някакви, ако не административни, защото разбирам, че ние административно не може да се справим с проблема, но поне икономически фактори. И тогава

като искаш малко да разпределяш в края на годината, ще държиш малко незаети бройки. Горедолу около това да се развият нещата. Като искаш да вдигаш заплатите...

АСЕН ГАГАУЗОВ: И блазе им на тези министерства, които имат по няколко хиляди незаети, защото за тях е предвиден в бюджета им съответния фонд "Работна заплата".

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Да. Има логика и в това. Нека да го изговорим този въпрос.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Аз съм много съгласен с колегите, които принципно отново поставят един въпрос, който принципно година и половина не решаваме. Обаче ако г-н Вълчев си беше направил труда, той щеше да разбере, че този материал съм го внесъл ноември месец. Ноември месец е внесен в Съвета за административна реформа при г-н Василев и стои там за съгласуване цели два месеца и половина. И сега, когато го внасям по този начин, аз го внасям просто защото вече няма накъде да мърдам.

Можем да си обсъждаме политиките и принципите колкото искате. Само че искам да се разберем по простичкия въпрос: е ли е наша политическа цел усвояването на средства от Европейския съюз? И кой поема политическата отговорност за провала на една от програмите? Защото, извинявайте, г-н Вълчев, Вашите действия в момента ги разглеждам като директно насочени към провалянето на тази програма.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ:

РУМЕН ОВЧАРОВ: Може, може. Не зная къде се събирате вие и какви са ви пленумите, но това, което правите с вашите искания за преразглеждане на междинното звено и с неговото стопиране на ресурсното обезпечаване на програмата – това си е директно насочено

срещу реализацията на тази програма! Не ви знам какви са ви причините.

Отново повтарям: намалил съм три пъти исканото. Изстискал съм всичко от министерството. Този аргумент, че, видите ли, били три министерства – Николай, знаеш ли колко беше Министерство на енергетиката през 1996 г. като бройка? 114 човека. А знаеш ли колко беше преди една година и половина? 244. Какво искаш от мен? Да съкратя наполовина всички?

А твоето министерство с колко е увеличено по времето, през което ти си бил министър, знаеш ли? Този въпрос вече го дискутирахме тук! И много добре знаете, че беше намален съставът на министерствата с повече от 70 бройки - сега вече не мога да импровизирам – когато се обединиха те!

Господин премиер, една забележка, но Министерство на икономиката и енергетиката без съпротива си направи съкращенията, които ние взехме като решение в края на 2005 г. Десетте процента си ги съкратихме така, както беше поискано. Тази сметка може да си я правим и така, и иначе.

Аз отново повтарям: не става дума за някакви увеличавания на администрацията. Става дума за вършене на работа. И то за конкретна работа, която ако сега не поемем ангажимент, че я вършим, аз ви повтарям: ние проваляме програмата. Защото, първо, тези хора не могат да бъдат намерени от днес за утре. Второ, те трябва да бъдат обучени. Трето, те трябва да бъдат акредитирани. Цялата агенция трябва да бъде акредитирана. И ако ние не го направим това в максимално кратки срокове, вече сроковете са “12 без пет” не, а “12 и пет”, т.е. времето е минало!

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Предлагам да прекратим дискусията.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Искам да внеса яснота. Никой не е против усвояването на средствата. Румене, извинявай, но тук се говори по принцип, а не против тази програма за усвояването.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Случаят е конкретен, а аз съм съгласен по принцип.

РЕПЛИКИ: Подкрепяме Овчаров. Ще го гласуваме. Говорихме за принципите.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Първо, предлагам да прекратим дискусията.

Второ, пазете си взаимно нервите, колеги и пазете хладнокръвието си. Всеки един въпрос трябва да се дискутира от всяка една гледна точка. Г-н Василев винаги принципно е поставял въпроса, когато са възниквали от когото и да било искания за увеличаване на бройки, за политиката, която водим по отношение на броя държавни служители, ефективността и всичко останало.

Затова, както се разбрахме, има общо желание да направим едно оперативно заседание в рамките на изнесено заседание на Министерски съвет по всички тези въпроси. Всички министри да си преценят състоянието на администрацията. Направете си едно заседание с главните секретари с ръководствата на министерствата, къде може да се пипне, от какво имате нужда допълнително. Принципно аз винаги съм подкрепял и подхода, че всички увеличения трябва да се правят в рамките на бюджета, който е определен за годината.

Нека да обсъдим и икономическия механизъм в този аспект. Нека дирекцията по европейска интеграция подготви – а мисля, че то е правено - и предварително какви бройки сме длъжни да представим, да кажем, или да създадем във връзка с европейската интеграция, защото

това е правено и да видим по какъв начин го компенсираме за сметка на нещо друго.

Аз съм говорил и с всички министри поотделно много пъти, когато става дума за средства и прочее, в т.ч. например с Министерство на вътрешните работи винаги съм споделял пред министъра, че при такова голямо ведомство, при такъв голям щат със сигурност имат резерви за намаляване, които могат да им решат част от инфраструктурните проблеми или проблеми с екипировката и техниката на МВР. Но това се отнася сигурно и за всяко едно ведомство. Затова прегледайте тези неща, подгответе се с вашите виждания, за да ги обсъдим в комплексност.

В дадения случай мисля, че трябва да се оцени това, че Министерство на икономиката и енергетиката действително е положило усилия все пак за значително съкращаване на предварителните си искания, които и на мен ми изглеждаха малко големи в първия вариант и да подкрепим това нещо от гледна точка на съществуване на капацитет за усвояване на фондовете по една от оперативните програми. Така предлагам. Имате ли възражения?